

MAYIS 1982

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

SAYI

39

15 TL.

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST (TKP-ML) YAYIN ORGANI

HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİNDE ŞEHİT DÜŞEN TÜM İLERİCİ YURTSEVER VE KOMÜNİSTLERİ MAYIS AYINDA COŞKUyla ANIYORUZ

Ülkemizin bağımsızlığa kavuşarak emperyalist talancıların kovulması, faşist diktatörlüğün yıkılarak Halk İktidarının kurulması yolunda mücadele özellikle onyıllardan bu yanadedam ediyor. Çeşitli şekilleniyen bu kavgada binlerce devrimci, demokrat, ilerici ve komünist canlarını verdiler. Şehit düşenler, hunharca resmi, sivil faşist güçlerce katledildiler, kurşuna dizildiler, idam sehpalarına çekildiler, işkence çarkları arasında, zindanlarda ya öldürüldüler veya kurşuna dizildiler. Bağımsızlık ve özgürlük için canlarını seyerek hiçe sayan bu sıra nefeslerini anmak, mücadelelerini yaşatmak ve sahip çıkmak her komünistin, yurtseverin, devrimcinin baş ve temel görevidir. Devrim şehitlerinin gösterdikleri boyun eğmez, militan devrimci mücadeleleri bizlere kavgamızda onur simgesi olmalıdır.

Ondan dolayıydı ki, Partimiz Mayıs ayını Devrim Şehitleri ayı olarak tesbit etmiştir. Her Mayıs ayında Türkiye devrimci yolunda şehit düşenleri anmayı komünist bir ilke ve prensibi saymıştır. Bugün "Demokratik Halk İktidarını kavgamızda dost güçlerle düşman güçleri ayırttırmanın, müttefik olupıda devrimden yararlanarak herkes bu aşama boyunca dostumuzdur. Anti-emperyalist, anti-faşist, anti feodal güçler ideolojileri yanlış ve sapma da olsa halk saflarında örgüt, grup ve partiler olarak tesbit edilmektedir." Ve devrim mücadelesinde birleşebilecek aynı cephe içinde omuz omuza savaşılabilecek güçler olarak görmekteyiz. Bu nedenle dost ve halk saflarında gördüğümüz her güce, gruba ve kişiye sahip çıkıyoruz. Onların hakkını ve doğru yollarını geliştirmeye, olumlu adımlar, ileri

Bütün dünyada her yılın 1 Mayısında yüz milyonlarca işçi ve ezilen halklar azim ve kararlıkla ayağa kalkmakta, meydanları tükür, tükür doldurmaktadırlar. Nasırlı eller ayağa kalkarak, zulme, zorbalığa ve sömürüye karşı slogan haykırışları kulakları çınlatır. Yükselen bu coşkulu sesle emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve dünya gericiliğine karşı mücadelenin şevki tadılır. Dünya işçi sınıfının ve ezilen halkların birliği yükselir, dayanışması artar, mücadelesi etrafa kızıl ateşler saçar. Yükselen kızıl ateşler emperyalistleri, sosyal-emperyalistleri, dünya gericiliğini tir tir titretir. Beylerin, paşaların, sultanların rahatını bozar, yıkılış ve yokoluş korkularını hafızalarında canlandırır. Dünyada olduğu gibi ülkemizde de işçi sınıfının 1 Mayıs bayramı her yıl en zor şart ve koşullarda, çeşitli şekillerde anılagelmıştır. Türkiye işçi sınıfı ve çe-

bütün varlığı ile kollarını dünya işçi sınıfına ve ezilen halklarına uzatarak bütünleşmeyi, dayanışmayı dile getirir.

**DÜNYADA VE ÜLKEMİZDE
1 MAYIS 1982'yi
HANGİ ŞART VE KOŞULLARDA
KUTLUYORUZ?**

1 Mayıs 1982 dünya işçi sınıfının bayramını kutladığımız bugün, dünyada durumu ve gelişmeleri kısaca açıklayalım: Bugün dünyada 3. dünya savaşı hazırlıkları bütün vahşiliğiyle sürmektedir. Başta ABD ve Rusya olmak üzere bütün emperyalistler modern nükleer silah teçhizatıyla donanmaktadır, iki pakta bölünen emperyalist blokların başlarında (NATO'nun) ABD, (Varşova'nın) Rusya bulunmaktadır. İki büyük emperyalist devlet akıla gelmedik şantaj ve komplolar düzenlemektedirler. Asya,

Afrika ve Latin Amerika ülkelerinde yöresel ve bölgesel savaşlar çıkarmakta veya çıkarmaya çalışarak denetimi kurmayı hedefliyorlar. Kendi denetimleri altında tuttukları alanlara nükleer başlıklı silah yükünağı günden güne artmaktadır. Dünyayı savaşa sürükleyerek yeni 3. paylaşım savaşını arzu ediyorlar. Savaş manevralarının yapılmadığı gün yoktur. Başlarında ABD ve Rusya'nın bulunduğu emperyalist ve sosyal-emperyalist kamp arasındaki ateş hattı giderek yaklaşmakta, savaş kıvılcıkları artmaktadır.

Bugünkü somut şartlarda tam anlamıyla (ekonomik, politik, askeri) savaş hazırlığı sürdüren ve birbirleriyle kıyasıya yarışan emperyalist güçler içinde, hazırlığın başını çekenler ABD ve Rusya'dır. Diğer emperyalist devletlerde niteliği gereği çıkabilir savaşa hazırlıklı olmaya çalışılmaktadır. Fakat bu emperyalist ülkeler gerekli savaş (ekonomik, politik ve askeri) hazırlıkları tamamlayamadıklarından ve diğer iki emperyalist devletten zayıf olduklarından, görünürde "savaşa karşı olduklarını" söylemekte, "savaşa karşı mücadele" meyleği kesilmektedirler.

Aslında bu emperyalist devletlerin genel karakteri soyguncu ve savaş kıskırtıcıdır. Kendilerinde güven ve kazanma yeteneği gördüklerinde savaşa katılmaları kaçınılmaz bir yasadır. Bunun nedeni nüfuz alanlarını ele geçirme arzudur. Emperyalizmin olgusunun ortaya çıkmasından bu yana, emperyalistler arasındaki ilişkilerde dalagma ve çışmalar esastır. O günden bu yana sürekli rekabet, hakim olma mücadelesi ve savaşlar sızgelmiştir.

Bugün bazı emperyalist devletlerin savaşa karşı oldukları izleniminin esas özü, ellerinde varolan pazar ve toprakların korunması isteği, kaybedilmesini önlemektir.

Cani emperyalistler kâr etme hırsıyla yüz milyonlarca ezilen halkların canıyla oynamaktadırlar. Bu oyunun başında ABD ve Rusya bulunmaktadır.

Eski durumuna nazaran ABD (ve onun denetimindeki NATO bloğu) arasındaki anlaşmazlıklar ve rekabetler artmaktadır. Özellikle AET'li emperyalistler bir yandan ABD ile aynı kampa yer almakta, diğer yandan ise ABD'nin politikasına karşı çıkmakta ve rekabet dalasmasına hızlandırmaktadırlar. Dünya halklarına kan kusturan ABD bugün ezilen dünya halklarına zalimliği en çok teşhir olmuş emperyalist demektir. Asya, Afrika ve Latin Amerika halklarının ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerinin bugün esas ABD'ne yönelmekte, başarılar sağlamak, ABD'ni geriletmektedir. ABD ise ulusal ve sosyal kurtuluş hareketlerini bastırarak amacıyla ya filli saldırıya geçmekte, ya da uşaklarına uzmanlar ve silah göndererek bu hareketleri bastırarak istemektedir. Ama çabaları hemen hemen boşuna çıkarak, buralarda yenilgiler almakta, halkların gözünde teşhir olmaktadır. Hem kendi bloğu içindeki anlaşmazlık ve bunalım, hem halkların ulusal ve sosyal kurtuluş mücadeleleri, hem de ABD'deki işsizlik, ekonomik bunalım, bugün ABD emperyalistlerini geriletmekte daha da bunalıma itmektir.

Sosyalist maskeli, Rus Sosyal emperyalistleri ise, ABD'ne nazaran daha az teşhir olmuştur. Bunun nedeni; SB'nin uzun dönem sosyalist oluşu, ezilen halkların ve ulusal kurtuluş hareketlerinin emperyalizme karşı verdiği mücadelesinin etkisidir.

Yeni önceleri kazandığı prestijden

yararlanmaktadır. 2- Hala sosyalist maskesini gizleyerek yüzünü gizlemekte oluşu, 3- Bugün ABD ve diğer emperyalistlere karşı yürütülen ulusal kurtuluş hareketlerini destekliyor gibi görünerek, onların güvenini tam olmasa da elde tutması ve kısa sürede buradan da uşakları vasıtasıyla hakimiyet sağlamasıdır.

Bunları yanında bir çok nesnelere vardır. Yeni Rus sosyal-emperyalistleri dünya halkları gözünde bugün ABD kadar teşhir olmadığından avantajlıdır. Bugün Rusya'da da ekonomik ve siyasi bunalım vardır. Fakat bu dışı ABD'nin yansıttığı kadar yansıtıp kendisini teşhir etmiyor. Askeri alanlarda daha üstün teknik ve tehzata sahiptir. Ama Rusya'da da bunalım giderek üst boyutlara ulaşmakta, başını çektiği paktta bunalımlar ve patlamalar ortaya çıkmaktadır. Buna örnekler verilecek olursa; Polonya, Afganistan, Macaristan, Vietnam ve Küba'da patlamalar ve ekonomik, siyasi bunalımlar doruk noktalara varmaktadır. Yine Rusya başta olmak kaydıyla, diğer sosyalist maskeli emperyalist-kapitalist devletler, Avrupa'dan, ABD'den vb. ülkelerden krediler, mamül maddeler almaktadırlar. Onlar böylece içine düştükleri bunalımı düşürmeyi tasarlıyorlar.

Açıkladıklarımızdan ortaya çıkan durum, Rus sosyal emperyalistlerini daha avantajlı kılıyor. Bu da hala sosyalizm maskesini takarak, halkları pençeleri altına alan sosyal-emperyalistlerin etkinliğini kırmada bizlere önemli görevler yiyor.

3. Dünya savaşı şartları yükselmekle birlikte, dünya bugün iki karşıt güce, geriye dönüşü olmamak üzere ikiye bölünmüştür. Bir ucunda dünya proletaryası ve ezilen halklar, diğer ucunda ise, emperyalizm, sosyal-emperyalizm ve onların uşakları kukla yönetimleri. Bu iki karşıt güç arasındaki sınıf mücadelesi tüm şiddetleyle sürmektedir.

Proletaryanın anavatansı sosyalist ülkelerde geriye dönüşün zaferini tadan emperyalistler, sosyalist ülkeleri ablukaları altına alarak, içindeki ajanları vasıtasıyla fethetmişlerdir. Böylece kapitalizmi yeniden restore ederek hakimiyet sağlamışlardır. Sosyalizmin zafer kazandığı bütün ülkelerde bugün sosyal-emperyalistler, modern revizyonist troçkistler yönetimi gasp etmişlerdir.

Bu ülkelerde proletarya ve onun bilimsel savunucuları M-L'ler, emperyalizm ve içteki ajanlarınca ağır yenilgiye uğratılmıştır. Proletarya aldığı ağır yenilgi sonucu öz anavatannı tümenden kaybetmiş, ve geçici vatansız kalmıştır. Alınan ağır yenilgiler çok derin yaralar açmıştır. Bu yaraları sarmak zorlu mücadeleler sonucunda mutlaka başarılabacaktır. Dünya proletaryası ve ezilen halkları sosyalist ülkelerde geriye dönüşün ana temelini, M-L'in bilimi doğrultusunda daha titiz olarak inceleyip, kavramak göreviyle karşı karşıyalar.

Bugün dünyada, devrim akımı esas olma özelliğini korumaktadır. Devrim akımının yükselmesiyle birlikte, savaş akımı da peyder pey gün geçtikçe yükselmektedir. Ulusal ve sosyal kurtuluş mücadeleleri yeni yeni boyutlar kazanarak ilerleme göstermesine karşın, bu hareketlerin bugün (önemli bölümünün) başını ya orta yolcu troçkist güçler, ya da modern revizyonist güçler, ya da milliyetçiler çekmektedir. Ortaya çıkan bu olumsuz durum M-L'ler için bir dezavantaj oluşturmaktadır. M-L'ler önemli görevleri yüklenerek önderliği ele geçirmeyi hedeflemektedir.

Emperyalistlerin ve sosyal-emperyalistlerin köleleştirme saldırıları devam e-

derken Asya'nın, Afrika'nın, Latin Amerika'nın ezilen halkları yiğitçe direnmekte, kukla yönetimlere kök söktürmektedirler. Ulusal ve sosyal kurtuluş mücadeleleri yükselerek, yeni demokrasiler yolunda ilerliyorlar. İlerleyen ve her gün yeni bir sömürge, ve yarı-sömürge ülkede patlayan direniş mücadeleleri emperyalistlere ve sosyal-emperyalistlere darbeler vurmaktadır.

Kamboçya'da, Angola'da, El Salvador'da, Guatemala'da, Filipinler'de, Endonezya'da, İspanya'da, Şili'de, Tayland'da, Çin'de, Afganistan'da, İran'da, Eritre'de, Hindistan'da ve tüm sömürge ve yarı-sömürge, yarı-feodal ezilen ülke halkları emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve dünya gericiğine karşı mücadele ediyor ve savaşıyorlar. Emperyalist ülkelerin proleterleri ve halkları da kendi efendileri olan mali sermayeyi yıkmak için mücadeleyi gün be gün daha yükseltiyorlar. Emperyalistler ve sosyal emperyalistler için; düştükleri buhrandan kurtulmıyarak halkların mücadelesi sonucu yıkılıp gideceklerdir. Devrim akımı ve sosyal kurtuluş mücadeleleri bugün hala gündemde olup esas etmendir.

Tüm bunların yanında 1 Mayıs kutlarken, dünya işçi sınıfı ve ezilen halkları emperyalizmle ve sosyal-emperyalizmin ve dünya gericiğinin yoğun saldırıları sonucu çok ağır, ama geçici bir yenilgi aldı. İki yıldır 1 Mayıs, dünya işçi sınıfının bayramını bu yenilgi sonucu, sosyalist ülke ve M-L'lerin yönetiminde bulunmadığı anlarda kutluyoruz. Sosyalizm ve proletarya partilerinin içten modern revizyonistlerce, üç dünyacı karşıdevrimcilerce ve revizyonist troçkistlerce gaspedilerek kusatıldığı buhranlı ve bunalımlı bir dönemde kutluyoruz.

Alınan geçici yenilgiye rağmen dünya işçi sınıfı ve onun önderliğinde ezilen halklar devrim kavgasını sürdürerek sosyal ve kurtuluş savaşını veriyorlar. Sürdürülen sosyal ve ulusal kurtuluş savaşları giderek yükselmekte, yeni yeni ileri boyutlar kazanmaktadırlar. Emperyalistlere, sosyal-emperyalistlere ve dünya gericiğine önemli darbeler vurarak, başarılar sağlamaktadırlar. Revizyonistlerin, modern revizyonistlerin, revizyonist-troçkistlerin ihanetinin had safhaya vardığı günümüzde, dünya proletaryası ve ezilen halkları yeni, yeni M-L partiler ve gruplar doğurmaktadır, geliştirmektedir. Ortaya çıkan ihanet yenilgisini bertaraf etmek amacıyla dünya M-L parti ve grupları önemli adımlar atıyorlar. Dünyâ M-L'lerin birliğini sağlamak koşulluyla bir konferans düzenlediler. Toplantıya katılan parti ve grupların 14 tanesi bu M-L açılımına imza atarak, ÜKH'in birliği için çalışma yürüten bir Komite oluşturdular. Dünya komünist hareketi için atılan bu adımlar tabii ki önemli ve çok ciddi bir gelişmedir. Bu ortaya çıkan bunalımlı dönem ve M-L'e yönelen revizyonist, modern revizyonist ve troçkist saldırıları geri paskürtmek amacıyla tarihi bir olay olarak kavranmalıdır.

Dünyada toplumsal durumu kısaca böyle özetledikten sonra, getelim ülkemizdeki duruma.

Ülkemiz emperyalizmin yarı-sömürgeci olup yarı-feodal iktisadi bir yapıya sahiptir. Ülkemizin iktisadi ve sosyal yapısı gereği ekonomik ve siyasi istikrar tam anlamıyla sağlanamaz. Zaman, zaman siyasi, nispi istikrarlar çok kısa olarak gözlemlenebilir. Ancak ekonomik istikrar -istisnalar hariç görülürse- mümkün değildir. Yönetimi ellerinde tutan emperyalizmin kiralık uşakları komp-rado* büyük patronlar ve büyük top-

rak ağaları, içimde buldukları ekonomik ve siyasi krizin yükünü işçi sınıfının ve çeşitli milliyetlere mensup emekçi halkın sırtına yıkarak istediklerinden en acısız ve acı yöntemlerle saldırmaya geçer. Böylece kendilerini daha düze emekçileri ve işçileri ise daha yoksulluğa iterek, inim, inim inletmeyi amaçlarlar. Onlar bununla da yetinmeyip halkın yükselen halk demokrasisi ve bağımsızlık savaşını bastırmak için ellerinden gelen her yola baş vururlar ve devreceklerdir.

12 Mart askeri faşist diktatörlüğünün kanlı uygulamalarının ertesinde, işçi sınıfının ve emekçi halkın demokrasi ve bağımsızlık mücadelesi giderek yükseldi. Komprador büyük patronlar ve ağalar ise, günden güne daha da ekonomik bunalıma düştüler. İçine düştüğü bunalımdan kurtulmak amacıyla akıl almaz zamlar uyguladılar, devleşyonlar yapıldı, işçilerin ve diğer emekçi kesimin ücretlerini dondurma yoluna gittiler. Bununla bunalımdan kurtulamayan hakim sınıflar, 1978'in Aralık ayında sıkıyönetim ilan ettiler. Daha koyu faşist yasalar çıkartarak uygulamaya koydular. İşçi sınıfının grev, direniş ve benzeri haklarını, emekçi halkın ve gençliğin ise dernek kurma, sendika ve sigorta haklarını, miting, yürüyüş, boykot vb. haklarını gaspetmeye giriştiler.

Onlar, çıkardıkları daha koyu faşist yasalarla halkın silahlı hale dönüşen demokrasi ve bağımsızlık kavgasını bastırarakları sandılar. Fakat umutlarının aksine halkın silahlı direniş ve gösterileri daha da yoğunluk kazanarak yasadışı boyutlarla genelleşmeye, yaygınlaşmaya başlayarak ülkenin dört bir bucağında kıvılcıklar alevleniyordu. İşçi sınıfının ve emekçi halkın yükselen devrim alevleri komprador büyük patronları ve toprak ağalarını alevler içinde dört bir yandan çevreliyordu. Yükselen devrim dalgası adım adım hakim sınıfları sarıyor, ekonomik ve siyasi krizi dayanılmaz had safhalara götürüyordu. Emperyalistlerin ve onların usaklarının saitanları artık çatırdıyordu.

Onlar, son ve tek yolları olan darbeyi önce planladılar. En büyük para babaları olan ABD'den direktifi aldıktan bir gün sonra ABD yanısı darbeyi son kez olarak kullandılar. Böylece halkımızın yıllarca uzun, kanlı ve o kadarda onurlu mücadelesi sonucunda elde ettiği kısmi demokratik hakları bir çırpıda gaspettiler. Omuzu kalabalık generaller cuntası kan ve terör estirerek idam sehpaları kurdu. İşkencehanelerde yüz bine yakın komünisti, ilerleciyi, devrimciyi işkenceye çekti. Çoğunu sakat bıraktı. Yüze yakını işkence çarkları arasında adice katletti. Çilekeş halka akıl almaz en amansız saldırılarda bulunarak meydan dayaklarına çekti. Kundaklama hareketini yaparak canice terörler estirdi, giderek de katliamları meşrulaştırdı. Hitlervari yasalar çıkararak vahşiliğini ispatladı. Peş peşe temel gıda maddelerine akıl almaz zamlar yaptı. Ağır vergi kanunlarıyla yaşamı çekilmez hale getirdiler. Paranın değerini bit yandan peş peşe düşürürken, diğer yandan da sıkı para politikası ile halkın alım gücünü sıfıra indirdiler.

Bugün ise terörün en vahşice sürdürücüsü askeri faşist diktayı aratmayacak faşist anayasayı çıkarma peşindedir. Faşist generaller cuntası, "ekonomik ve siyasi istikrarı" sağladığı yafasını mesnetsizce sallayarak, halkı aldatabileceğini sanmaktadırlar. Oysaki, istikrarı sağlamak bir yana, aksine iki yıllık ekonomik politika krizi dahada arttırmış,

gizlenmeye çalışılan bu buhranı gözler önüne sermiştir. Bu buhran sonucudur ki, hakim sınıf klikleri kendi aralarında siyasi istikrarı sağlayamamışlardır. Çeşitli emperyalist usakları yönetime ve uygulanan ekonomik iktisada karşı çıkmakta, muhalefet etmektedirler. Hatta cunta açıkca avrupacıları tehdit ederek baskı ve tehdit yoluyla susturmaya çalışmaktadır. Böylece onlar, her kimden çıkarsa çıksın, kendileri dışında tüm sözleri susturmakta, boğmaktadır. Bu nedenle tam bir "sükun ve istikrar" içinde olduklarının imajını yaratmaktadırlar. Cunta bu durumu hangi nedenlerle gizlemeye çalışırsa çalışsın bunu başaramayacaklardır.

Halkın, komprador-büyük patron ve ağa devletine ve onun çömezi cuntaya karşı mücadelesi kanta ve silah baskısı terörüyle bastırıldı. Böylece halk önderisiz de kalınca bir bekleyiş ve suskunluk içine girdi. Ama, cuntaya karşı hoşnutsuzluğu ve mücadelesi suskunluk şeklinde devam etti. Varolan sessizlik ve bekleyiş bugün hareketlenmeye, homurdanmaya dönüşmüş, hoşnutsuzluk giderek artmaktadır. Ancak bu durum henüz bir harekete geçici bir rol oynamamaktadır.

1 Mayıs, dünya işçi sınıfının mücadele bayramını, Türkiye işçi sınıfı ve ezilen halkı böyle bir zor koşulda anmakta ve yaşatmaktadır. Her türlü hakın gaspedildiği ve her türlü demokratik harekete zincir vurulduğu günümüz şartlarında tabii ki, işçi sınıfımız ve emekçi halkımız yasal yollarla 1 Mayıs dünya işçi sınıfının bayramını mitinglerle, yürüyüşlerle, toplantı ve gösterilerle anamayacaktır. Böyle bir hak zira hiç bir dönemde elde edilemedi ve yasal hale gelemedi. Yıllarca dünya işçi sınıfının mücadele, dayanışma ve birlik bayramı, komprador büyük-patron ağa devletince ve onun uydusu faşist sendikalarca "bahar ve çiçek bayramı" olarak gösterilerek işçi sınıfımız aldatılmaya çalışıldı. Böylece amacından sapılarak, mücadele ve dayanışma günü engellenilmeye çalışıldı. Fakat faşist diktatörlüğün türlü oyunları boşa çıktı. İşçi sınıfımız ve emekçi halkımız yasal olmasa da elde edilen kuruntularla işçi sınıfının dayanışma ve birlik bayramını coşkuyla andı. Anılarını tazeledi. Mücadele azmini bileyerek öfke ve kinini meydanlarda haykırdı. Yüzbinlerin meydanları dolduran coşkun seli hakim sınıfları ve efendileri emperyalistleri korkuya düşürdü. Bugün o korku sonucudur ki, cunta iş başına gelir gelmez kendi yandaşlarının bir aldatmacası ve yuturmacası olan "bahar ve çiçek bayramı" dahi yasalıktan kaldırıldı. Fakat cunta ve efendileri aldanıyorlar. Yarım asrın aşkın bir dönemdir faşist uygulamalar ve kanlı katliam terörleri işçi sınıfının ve emekçi halkın mücadelesini durdurabilirdi mi, sizde durduramış?

Bugün ülkemizde dünya işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele gününü anarken, ülkemizde de verilen 1 Mayıs işçi sınıfının şehitlerinin anısını da yaşatmak ayrı bir önem taşımaktadır. Proletarya partisi ve öncü müfrezesi TKP/M-L gücü ve yetenekleri ölçüsünde, dünya işçi sınıfının mücadele, birlik ve dayanışma gününü coşkuyla anarak yaşatacak, mücadelesini azmini bileyerek, daha da yükselterek sınıf savaşımını a-zirne devam ettirecektir. Sessizlik, ama bu kin dolu sessizlik çok geçmeden büyük patlamalar yaratarak balyoz gibi nasırlı eller havaya tekrar kalkacaktır. Türkiye işçi sınıfı ve ezilen halkı bu kin dolu patlamaya hazır, barut fıçısını mutlaka ateşleyerek avağa kalka-

caktır. Bugün yine Türkiye işçi sınıfı ve ezilen halkının kin ve nefret dolu yüreği dünya işçi sınıfının ve ezilen halklarının yanında olacak, uzattığı nasırlı ellerini dünya işçi sınıfıyla ve ezilen halklarıyla birleştirecektir. Kalbi ve mücadele azmi enternasyonal ruhla dolup taşarak bugünün anısını tazeleyecek ve anacaktır.

DÜNYADA 1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMININ ANLAMI VE ÖNEMİ NEDİR?

1 Mayısın önemini, işçi sınıfının mücadelesi, birlik ve dayanışmasının anlamını iyi kavramak ve kavranmasını sağlamak amacıyla, kısaca da olsa açıklayalım.

Büyük Fransız İhtilali'nin (1789) feodal rejimi yıkmasıyla yeni bir düzen, kapitalist düzen, ortaya çıkmıştı. Burjuvazi milyonlarca işçiye ve emekçiye "özgürlük, eşitlik ve kardeşlik" sahte vaadinde bulunuyordu. Bundan dolayıdır ki, işçiler ve emekçi halk burjuvaziyi destekledi. Ama Fransız burjuvazisi başa geçince vaad ettiklerini unuttu. Burjuvazinin söz verdiği özgürlüğü kararlıca isteyen emekçiler direnişe geçtiler. Bunun üzerine burjuvazi, feodal toprak beyleriyle, emekçilere karşı işbirliği yaptı. Birçok emekçiyi idam sehpalarına yolladılar. Binlercesini zindanlara doldurdular. Uygulanan bu vahşilikler yetmiyormuş gibi, 15 saatlik çalışma süresini ceza olarak tespit ettiler. Ücretleri daha da düşürerek hayatı vasanmaz yaptılar. Sanayileşmenin Avrupa da -özellikle İngiltere ve Fransa da- 18. yüzyıl ve 19. yüzyılın ortalarına doğru ilerlemesi kısaca böyle bir yol izlemiştir.

Burjuvazinin derebeyliğini yıkması ve sanayide önemli modernleşmeyi sağlaması sonucu, toplumdaki yönetenlerle-yönetilen, sömürenle-sömürülen arasındaki uçurumda artık gittikçe daha açık ayrışım gösteriyordu. Emekçiler o güne kadar "eşitlik, özgürlüğü ve kardeşliği" yalnızca istemekle yetinmişlerdi. Fakat toplumdaki sınıflar arasındaki uçurumun artması nedeniyle, bu istemlerin yalnızca istemekle yetilmeyeceğini kavrayarak daha iyi yaşama koşulları, iş saatinin düşürülmesi, ücretlerine zam vb. hakları ileri sürerek örgütlenmeye başladılar. Bunlarla birlikte örgütlenme özgürlüğü, iyi sağlık ve güvenlik koşulları, baskının, zulmün, katliamların kalktığı yeni bir düzen istiyorlardı.

Avrupa'da işçi sınıfının ve emekçi halkın yukarıda açıkladığımız istem ve talepleri çığ gibi büyüyerek yükseliyordu. Avrupa da işçi sınıfının örgütlenmesi giderek yükseliyor, sömürücüleri ve beyleri tır tır titretiyordu.

Amerika'da 19. yüzyılın ortalarındaki dönemde, Avrupa'daki durumdaki pek farklı değildi. Amerika da da kapitalizm hızla gelişmekteydi. İşçi sınıfı ve emekçi halk yoksulluk, açlık ve sefillik içindeydi. Üretim artırılması için modern makineler bir yandan yerleştirilirken, diğer yandan işsizlik giderek yükseliyor, işsizler ordusu büyüyordu. Böylece çalışma koşulları daha da zorlaşarak, süresi de uzuyordu. Bu durum, işçilerin ve emekçilerin hoşnutsuzluğuyla mücadeleye dönüşerek hız kazandı.

1874 yıllarında Amerika'nın dört eyaletinde sanayi burjuvazisi, işçilerin ücretlerini düşürdü. İşçiler bu karara karşı çıkarak direnişe geçtiler. Miting meydanına doluşan halkın coşkun seli karşısında korkuya kapılan burjuvazi

mitingi yasakladı. Miting meydanını saran burjuvazinin polis ve diğer kolluk kuvvetleri her türlü baskı ve saldırıya geçmelerine rağmen, kitle toplanabildi. Daha sonra ise atlı polislerin saldırısı sonucu işçiler miting yerinden dağıtıldılar. Burjuvazinin bu vahşi saldırısı sonucu yüzlerce işçi yaralanmış, yüzlerce si de tutuklanmıştı.

Amerikan burjuvazisinin bu kanlı saldırısına karşı Amerikan işçi sınıfı insanca bir yaşama kavuşmak için mücadeleye atıldı. Tüm öfke ve kızıyla peş peşe direnişler örgütledi. Burjuvazinin kanlı saldırılarına yığıtçe göğüs gerdi. Direniş meydanları kendi mutlu yarınları için direnen işçi sınıfının kanıyla kızıştı. Burjuvazinin aktığı kanlara ve vahşice saldırılara karşın, mücadele giderek yaygınlaştı ve geniş destek görece daha da üst boyutlara kazandı. Aradan geçen yıllar mücadelenin sönmesi bir yana daha da kızgınlaştırıyordu.

Amerikan işçi sınıfının en örgütlü kesimi ve öncüsü olan işçileri 1887'nin ilk baharında direnişe geçtiler. Demiryolu işçilerinin harekete geçmesiyle maden işçileri ve fabrika işçileri de direnişe başladılar. Artık direnişler giderek yaygınlaşıyordu. İşçi sınıfı bu mücadele sonucunda kendi liderlerini de doğurarak hareketin önüne geçirdi.

İşçi sınıfının mücadelesi içinde çıkardığı doğal önderleri vasıtasıyla örgütleniyor ve hareketi giderek daha da yoğunlaştırıyordu. İşçi sınıfı ileri sürdüğü isteklerine yenilerini de ekleyerek "8 saatlik iş günü" talebini öne sürüyordu. İşçi sınıfının bu kahraman önderlerinden Albert PARSONS en önde gelenlerden biriydi. A. PARSONS 8 saatlik iş günü savunucularının başında gelmekteydi. O, kent kent fabrikaları dolaşıyor, işçilere mücadelenin amacını anlatıyor, örgütüyor, onları harekete geçirerek başında mücadeleye giriyordu.

Ve nihayet 8 saatlik iş günü için 1 Mayıs 1886 yılında ülke genelinde 5 bin şehir, kasaba ve kaza da genel greve gidildi. Genel grev karşısında panik içine düşen burjuvazi halkın ve işçi sınıfının yüksek mücadelesini boğmak için büyük çabalar harcıyarak harekete geçti. A-yaktakımı, lümpen ve serserileri örgütleyerek silahlandırdı. Ajanlar, profesyonel grev kucakları ve bozguncular görevlendirdi. İşçi sınıfının arasına soktu.

İşçi sınıfına düzenlediği miting içine saan bir ajan işkurtcu, polisün üzerine provokasyon amacıyla ateş açtı. Planlı oyanla polis hemen harekete geçti. Bunun burjuvazinin kolluk kuvvetleri ve askerlere katıldı. Polis ve askerler işçilerin üzerine saldırması sonucu Şikago kana boyandı. İşçiler vahşice kurşunlandı. Tuzaga düşürüldü.

Amerikan burjuvazisinin saldırısına geçerek bombalar atması, kurşunlar yağdırması, tuzaklar kurmasına karşı fedakarca direndiler. Direniş sonucu bir çok işçi öldürüldü. Yaralıları sayılamaya-çak kadar çoktu. İşçilerle birlikte 9 sendika lideri tutuklandı. Tutuklanan 9 sendika lideri ağır işkençelere maruz kaldılar. Ağır işkençelere dayanamayan 2 işçi öldü. Dört işçi lideri idam edildi, üç işçi lideri müebbet hapse mahkum edildiler.

Dört Amerikan işçi lideri şunlardı: Ve onları idam sehpasında da kendi sınıfının davasını savunurak, başları dimdik ölümü kucakladılar. İşçi önderleri ölüme giderken şunları dediler:

1- ALBERT PARSONS.

"..... Eğer asırsam canı olduğumdan değil, sosyalist olduğumdan asılacağım, geçmişte öğretilmiş, söylemiş ve yazdı-

ğım şeyler yüzünden asılacağım. Hay-markette bomba attığımdan değil, İliyonis halkı kendini gönüllü olarak yetkilerine sunmuş bir suçsuzun asılması karşısında susmayı göze alırsa, bende savunduğum fikirler ve davam uğruna asılmayı göze alabilirim".

2- ADOLF FISCHER.

"Ölüme mahkum edilmemi protesto ediyorum, çünkü cinayet işlemedim, ancak sosyalist olmam sebebiyle öleceksem bir sözüm yok....."

3- AUGUST SPIES.

"Bu mahkemede konuşken, ben bir sınıfın temsilcisi olarak, diğer sınıfın temsilcilerine karşı konuşmaktayım."

"Bizleri asmakla işçi sınıfının hareketini ortadan kaldıracığımızı sanıyorsanız böyle bir hareketi arkasından milyonlar yürüyor, ihtiyaç ve yoksulluk içinde kurtuluş ümit eden milyonlarca emekçi-eğer böyle düşünmüyorsanız. ASIN BİZİ! O zaman bir kıvılcım üstüne varmış olursunuz. alemler orda, burda, arkanızda, önünüzde, her yerde fıskırır. O bir yeraltı yangınıdır. Siz onu söndüremezsiniz."

4- GEOPE ENGEL.

"Hakları yalnız imtiyazlı sınıflara göre ayarlayan ve işçilere hiç hak tanımayan hükümete karşı kim sayı duyabilir? Böyle bir hükümetesaygımyok benim."

İşçi önderlerinin idam sehpalarına çekilmeleri, ömürboyu hapis cezaları ve en adice işkençe yöntemleri Amerikan işçi sınıfının kararlı mücadelesini durduramamıştı. Amerikan işçi sınıfının hakkı mücadelesi dünyanın dört bir yanında yankı buldu ve desteklendi. Yapılan zulmü, işkençe ve katliamlar dünya işçilerinin protesto edildi ve yerilmek amacıyla mitingler düzenlendi. Amerikan işçi sınıfı, dünya işçi sınıfınca çoşkuyla desteklenerek enternasyonal dayanışma örnekleri verildi.

2. Enternasyonal 1889'da toplanarak 1. Kongresini gerçekleştirdi. 2. Enternasyonalin 1. Kongresinde "8 saatlik iş günü" sorunu ele aldı. "8 saatlik iş günü"nü daha güçlü ve tek bir ağızdan haykurmak ve yapılan baskı ve işkençe, zulmü protesto etmek amacıyla bütün dünya işçilerinin belli bir günde topluca harekete geçirmeyi kararlaştırdı. İstenilen hakları almayı kararlaştırdı.

Bu karar üzerine Amerikan Çalışma Federasyonu bu dünya genelindeki toplu genel grev gününü 1 Mayıs olarak tespit etti. Bu karar ertesinde 1890'ın 1 Mayıs'ında bütün dünya ölçüsünde, dünya işçi sınıfı tek bir vücut olarak mücadele çoşkusuyla harekete geçti. Dünya işçileri böylece burjuvaziye karşı tek bir vücut ve ağızla haykırarak lanetledi.

1891'de 2. Kongresini toplayan 2. Enternasyonal Bükresel'deki toplantısında 1891'den itibaren 1 Mayıs gününü, dayanışma ve mücadele günü olarak dünya işçi sınıfına duyurdu. Ve böylece her yıl 1 Mayıs günü tüm dünya işçilerinin bayramı olarak kutlanacak, dünya işçi sınıfı her yılın 1 Mayıs'ında tek bir yürek ve yumruk olarak burjuvazinin karşısına dikilecektir.

İşte bundan dolayı her yılın 1 Mayıs'ı büyük direniş, bütün dünya işçilerinin birlik, dayanışma ve mücadele günü olarak devam edelmıştır.

Burjuvazinin zulmüne, sömürüsüne, ihanet ve katliamlarına karşı 1 Mayıs günü her geçen gün daha güçlü daha kuvvetli ve çoşkuyla anılıyor ve birlik dayanışma ve mücadele yeniden her yıl tazeleniyor. Dünya işçi sınıfının kalbi bütünleşerek burjuvaziye karşı zafer çığlıkları ve naralarını dolup taşıyor.

O günden buyana 1 MAYIS bütün dünya işçilerinin bayramı olarak anılmaktadır.

Bu gün 1982'de bir kez daha dünya işçi sınıfı tek bir vücut ve yumruk olarak birleşti ve dünya burjuvazisine ve gericiğine karşı korku saldı. Ve salacaktır.

TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI, ÜLKEMİZDE 1 MAYIS BAYRAMININ ANLAM VE ÖNEMİ ÜZERİNE

İşçi sınıfının dünyanın dört bir yanında çoşkuyla kutladığı 1 Mayıs işçi bayramı ülkemizde de eskilerden bu yana bilinçli ve çoşkuyla kutlanarak, dünya işçi sınıfıyla birlik, dayanışma mücadelesi ve enternasyonal dayanışma azmiyle haykırıldı.

Ülkemizde 1 Mayıs işçi bayramını kutlama başlangıcı 1906-1909 ve 1910 yıllarına rastlar. Bir çok ilimizde olduğu gibi işçi sınıfının yoğun olduğu illerimiz olan İstanbul'da Rum, Ermeni ve Türk işçilerince ilk defa 1906'larda 'eğlence ve şenlik' olarak anılmaya başlandı. Örgütüz ve bilinçsiz olan işçi sınıfı, işçi sınıfının mücadele, dayanışma ve birlik anlamını taşıyan 1 Mayıs bayramının gerçek özünü henüz kavrayamamıştı. Ondan dolayıdırki paşalar ve beyler 1 Mayıs işçi bayramının anlamını özünü saptırarak bir eğlence ve şenlik olarak yutturuyor amaçsız hale gelen 1 Mayıs işçi bayramını zararsız veda tam beyleyin istekleri doğrultusunda kutlanıyordu. Kurtuluş savaşı öncesi Türkiye işçi sınıfı 1 Mayıs'ı ancak böyle anabilmisti. Bey ve Paşaların tüm saptırılmalarına rağmen dünya işçi sınıfı o gün bütün varlığıyla birleşmiş, kölelik zincirlerini kırmak için meydanları doldurarak mücadele yemini etmişlerdir. Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkı da o gün 1 Mayıs amaçsız kılınsada, dünya işçi sınıfıyla ve ezilen halklarıyla yüreklerini ve mücadelesi azimlerini birleştirmişlerdir. Onunla omuz omuza olduğunu ancak böyle ifade edebilmiştir.

Dünya işçi sınıfının yükselen mücadelesi Ve Büyük Sosyalist Ekim Devriminin Lenin Sovyetlerini kurması, ülkemizdeki sınıf mücadelesini de etkilemiş M. Suphi Yoldaşın önderliğinde TKP'nin kurulmasıyla, bu ara dünyada birinci paylaşım savaşında henüz son bulmamıştı. Ülkemizde birinci dünya savaşına girerek, savaktan nasibini almıştır. İngiliz ve Fransız emperyalistlerinin ülkeyi istilasına karşı kurtuluş savaşı direnişi başlanmıştır. Kurtuluş savaşı içinde örgütlü çalışmaya başlayan işçi sınıfı, gerçek anlamda ve işçi sınıfının bilinçli doğrultusunda ilk defa 1 Mayıs dünya işçi bayramını İstanbul ve İzmir'de törenlerle çoşkuyla şekilde kutladı. 1922 yılında kutlanan 1 Mayıs işçi bayramı işçi sınıfının ve emekçi halkın mücadele ve birlik ruhunu dünya işçi sınıfıyla birleştirdi. Hep bir ağızdan zulme , sömürüye ve baskılara karşı meydanlarda kitlelerini haykurdular. Nasırlı ellerini birbirlerine kenetlediler. Ülkemizde yaratılan ilk işçi sınıfının bu çoşkuyla birlik ve dayanışması giderek yükseldi. Yükselen sınıf mücadelesi kurtuluş savaşı sonlarına doğru komprador, büyük burjuvalara ve toprak ağalarına büyük korkular saldı. Onların uykularını kaçırdı.

Korkuya kapılan ve uykuları kaçan Kompradorlar ve toprak ağaları 1923'ün 1 Mayıs'ının işçi bayramı olarak anılmamasını engellemek için işçi liderlerini tutukladılar. Aydınları ve işçileri zindanlara doldurdular. Böylece işçi sınıfının ve emekçi halkın mücadelesini bastırmak amacıyla planlar hazırlanıyordu.

Giderek faşist çehresini dahada su yü-

züne çıkararak emperyalizmin asdik uşağı komprador-patron ve ağaların temsilcileri Kemalîstler 1924'te baskı ve zümmü dahada katmerleştirdiler. Azgımlaşan Kemalîst diktatörlük 1 Mayıs işçi bayramını amaçsız hale getirmeyi amaçlayarak "Bahar ve Çiçek Bayramı" olarak kabul ettiler. Hemen ardından ise Şeyh Said isyanını bahane ederek "Takrir-i şükun" ilan edildi. Böylece 1 Mayıs bayramı tümden durduruldu. Halkın ve işçi sınıfının her türlü düzene karşı muhafetini acınazca bastırıldı. Köylülerin toprak istemi ve Kürt ulusunun ayrı bir devlet kurma mücadelesi jandarma zoru ve katliamlarla son buluyordu. Kemalîst diktatörlüğün bu zalimce terör estirmeleri sonucu 1 Mayıs İşçi Bayramı sözcüğü daha ağızlara alınamaz oldu.

Ne yazık ki bu durum hep böyle devam edemezdi. Çünkü işçi sınıfı yok edilememişti. Zükmü, baskı ve terör ortadan kalkmamıştı. Emekçi halkın düzene karşı mücadelesi ve hoşnutsuzluğu devam ediyordu. Zamlar, enflasyon, ekonomik ve siyasi bunalımlar devam ettikçe sınıf mücadelesi yükselicek, emekçi halk ve işçi sınıfı bütün kınıyla ayağa kalkacaktı.

Uzun yıllar süren bu sessizlik 1950'lerden sonra yeniden canlanmaya başladı. İşçi sınıfının ve emekçi halkın yükselen mücadelesi, 1963 yıllarında hakim sınıfların gerilemesiyle önemli haklar elde edildi. Bunların en önemlisi sendikal örgütlenme idi. Böylece sınıf mücadelesi giderek yükseldi.

İşçi sınıfının ve emekçi halkın yükselen bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi hakim sınıflarca, revizyonist ve reformistlerce pasifize edilmek isteniyordu. Böylece işçi sınıfının ve emekçi halkın mücadelesi düzen sınıflar içinde tutulmak ve saptırılmak isteniyordu. Özellikle revizyonist ve reformistler işçi sınıfının bilimiyle donanmış bir Komünist teşkilatın olmasından yararlanıyorlardı. Halkın kendiliğinden gelişen mücadelelerini peşlerine takarak hovardaca harcıyorlardı.

Bir tarafta komprador büyük burjuvazi ve toprak ağalarının faşist saltanatını korumak için akıl almaz engelleri, beri yandansa revizyonist ve reformist bariyer engelleri, işçi sınıfının ve emekçi halkımızın mücadelesini bastırmak, gerçek amacından saptırmak ve pasifize etmeyi hedeflemesine rağmen, işçi sınıfının ve emekçi halkın kendiliğinden mücadelesi çığ gibi büyüyerek doruk noktasına vardı. 1970'lere varıldığında durum buydu. 274-275 sayılı sendika kanununa değiştirerek, işçi sınıfının kazandığı kısmi hakkı gasp etmek isteyen hakim sınıflara karşı işçi sınıfımız şanlı 15-16 Haziran Direnişi halkımızın başlattı. 15-16 Haziran şanlı büyük işçi direnişi halkımızın bağrında var olan ihtilalci devrimci fikirleri doğurdu. Pasifizme, revizyonizme ve reformizme önemli darbeler indirdi. İhtilalci direnişi boğmak için hakim sınıflar halkımızın yükselen mücadelesini bastırmak için akıl almaz saldırılara baş vurdukların vahşi saldırılara karşı halkımızın mücadelesi durdurulamadı, hastırılmadı. Onlar önt alınamaz olan halkın silahlı devrim mücadelesini bastırmak için açık yarı-askeri faşist diktası olan 12 Mart'ı tezgahladılar. Değerli halk evlatlarını kahpece katlettiler. Silah ve dlpçik zoruyla gerileyen halkın mücadelesini durdurduklarını sandılar. Fakat halkımızın halk demokrasisi ve bağımsızlık kavgası 1974'te yeniden yükselmeye ve şiddetlenmeye başladı.

Ensesi kalın beyler, şiş göbekli eli kamçılı ağalar, azgın sömürücü, tefeci tüccarlar en vahşi zorbalıklarla saltanatlarını sürdürceklerini sanıyorlardı, onlar yanılıyorlar ve yanıldılar. 1976'da 1 Mayıs işçi bayramı yeniden coşkuyla anıldı. Bu defa işçi sınıfını sarı sendika olan ve RSE'nin gönüllü uşaklığını üstlenen DİSK yaptı. Çeşitli illerde işçi sınıfı ve emekçiler meydanları tıklım tıklım doldurdu. Zulmü, baskıyı, zorbalığı ve faşizmi hep bir ağızdan haykırdu. M.L.'lerde bu miting ve toplantılarına katılmalarına rağmen güçsüzlüklerinden genç ve tecrübesizliğinden dolayı önderlik etmekten yoksunlardı. Ve etkili olamadılar.

Günden güne yükselen sınıf kavgası giderek ayrışıyor ve safları berrekleştiriyordu. Bir tarafta Komünistler, devrimci ve yurtsever teşkilatlar diğer tarafta faşistler, sosyal-faşistler ve karşı devrimciler. İki karşıt güç arasındaki çelişki daha da şiddetleniyordu. Her alanda toplumsal güçler arasındaki çatışma ve mücadele yükselerek hat boyutlara ulaştığı bir dönemde 1977 1 Mayıs'ına gelindi.

1977 1 Mayıs'ında sosyal-faşist TKP ve onun güdümündeki, sosyal-faşist sendika ağaları önderliğinde yapılması kararlaştırıldığında, sosyal -faşistler yurtseverleri mitinge almama propagandasını giderek yoğunlaştırdılar. O dönem komünistler hala yurtsever özelliğini koruyan teşkilatların yanlış anlayış ve oportünist ve tekkeci tutumları nedeniyle 1 Mayıs'a ayrı bağımsız kortej oluşturarak katıldı.

Bu gün parça parça olmuş olan üçüncü blok o gün sosyal-faşistlerin, sivil faşist ve resmi MİT, teşkilatının provakasyonunu görmeyerek ağır suç ve hatalar yaptılar. Yaptıkları hatalar sonucu provakasyon tam da istenildiği ortamı bularak 37 yurtsever halktan kişilerin hunharca 1 Mayıs 1977'de katledilmelerine sebep olundu. Orta yolcu uzlaşmacılara sosyal-faşist TKP'nin sözlerini ağızlarına sakız yaparak yurtseverleri esas hedef

lip provakasyon yaptıkları propaganda-sını yaptılar.

M.L.'ler ise esas provakasyonun faşistler, MİT ve sosyal-faşistlerce planlandığını, buna üçlü oportünist blokun yaptığı hatalarla zemin yarattığı ve provakasyona gelindiğini açıkladılar. Komünistlere, yurt severlere saldırıların boy hedefi aldığı anda komünizmi, halkı, devrimi savunarak yapılan provakasyonun sorumlularını açığa çıkardı, Saldırıları geri püskürtme cesareti göstererek katliamı teşhir etti. 1 Mayıs şehitlerine sahip çıktı.

Dünya işçi sınıfının 1 Mayıs birlik, dayanışma ve mücadele bayramına Türkiye işçi sınıfı ve ezilen halkıda 38 şehit vererek tarih sayfalarında yeni bir yaprak açarak kızıl dayanışmayı dahada pekiştirdi.

Partimiz üyesi işçi sınıfının bilimsel savunucusu MEHMET KOCADAĞ yol-daşımızda 1977 1 Mayıs akşamı MİT tarafından kavrılarak kahpece katledildi. Partimizin değerli işçi üyesi bir komünistide 1 Mayıs işçi bayramında aurna şerefini tıtmaktayız.

1978-1979-1980 ve 1981 yıllarında faşist diktatörlüğün her türlü engellemelerine rağmen 1 Mayıs işçi bayramı ülkemizin bir çok yerinde coşkuyla anıldı. Yapılan katliamlar lanetlendi.

Askeri faşist cuntanın iş başına gelmesiyle ülkemizde hüküm süren terör daha da yoğunlaşarak devam etti. Genaraller cuntası her türlü hakkı gasp ettiği gibi işçi sınıfının dayanışma birlik ve mücadele gününü hafızalardan silmek için kendi yasalarında yer alan bir aldatmaca kararı olan "Bahar ve çiçek bayramı"nda yasallıklatan çıkardılar. Genaraller cuntası görülyorki kendi faşist yasalarının taşıdığı bazı görüşlerden dahi korkar hale geldiğinden, artık onlar sahte bayramlara da tahammül edemez oldular. Böylece en koyu ve zalim faşist yasaları patır onayladılar.

Her türlü engellemeler ve açık faşist yasalarla işçi sınıfının ve ezilen milliyetlerden halkımızın mücadelesini durdurulacağını sanıyorlarsa onlar aldanyor. Asırlardır sürdürülen haklı davalar için mücadeleler giderek yükselmiş, bastırılmış katliamlar yaratılmış ama durdurulamamıştır. Dahada şiddetlenerek yeni boyutlar kazanmıştır. Tarihin çarkı geri çevrilemez buna ne faşizmin ne emperyalizmin, sosyal emperyalizmin, dünya gericiğinin, nede cuntacı genarallerin gücü yetmeyecektir. Tarihin çarkı yalnızca ileri gider bu bir evrensel kanundur.

— YAŞASIN DÜNYA İŞÇİ SINIFININ 1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMI!

—DÜNYA İŞÇİ SINIFININ TOPLUMSAL KURTULUŞU İÇİN CANLARINI SEVEREK FEDA EDEN 1 MAYIS ŞEHİTLERİ! ÖLÜMSÜZDÜR!

Başlandı Sf. 14'de

** Örgütsüzlük ve dağınkılık bizi kötüden daha kötüye götürür. Bunun için (İDS) İlegal Demokratik Sendika Örgütlenmesinin ön çalışması olan (İKD) İşsizliğe karşı dayanışma çalışması tıkn bütün işçi kardeşlerimiz tarafından tartışılıp uygulanmalıdır.

—KAHROLSUN FAŞİST CUNTA!

— ÖRGÜTSÜZLÜĞE VE DAĞINKILIK SON VERELİM!

— YAŞASIN EB'DEKİ ŞANLI DİRENİŞİMİZ!

NOT: Göz altına alınan arkadaşlarımızın hepsi serbest bırakıldı.

TÜRKİYE PROLETARYASININ ÖLÜMSÜZ ÖNDERİ VE PARTİMİZİN KURUCUSU, DEĞERLİ KOMÜNİST İBRAHİM KAYPAKKAYA YOLDAŞI ÖLÜMÜNÜN 9. YILINDA ANIYORUZ

Toplumsal ayrılmalar sonucu dünyamızda sınıf mücadeleleri iki zıt kutupta odaklaştı. İki toplumsal güç arasında sınıf mücadelesi birbirlerini yok etmek, kendi zaferlerini muzafere kıyasıya kavgaya tutuştular. İki zıt kutubun bir yanında proletarya diğer yanında burjuvazi vardır. İki zıt antagonist çelişki ve mücadeleler ülke nüttoplumsal yapısının somut koşullarına uygulanarak yürütülür. Diyalektik ve Tarihi Materyalizm bize sorunu böyle kavramamızı öğretir. Sürdürülen sınıf mücadelesinin bir çok zorlukları olduğu açıktır. Onun sonucudurki düşman çan düşmanı ve yıkılışlarının korku güvesini yok etmeyi her zaman amansızca denemişlerdir. Buna karşın yeniyi temsil eden M-L'in savunucuları kurtuluşu zafere götürmede, zaferler yanında yenilgilerinde olacağı, devrimin uzun

zorlu, dolambaçlı, inişli-çıkışlı bir yol izlediğinin bilincindedirler. atıldığımız bağımsızlık ve özgürlük kavgamızda, partimiz önderlerini, kadrolarını ve militan üyelerini defalarca şehit verdi. Düşmanın eline esir düştü ve geçici yenilgiyi aldı. Ama M-L'in biliminin verdiği inanç ve mücadele ruhu giderek kavgamızı daha ileri boyutlara yükselterek devam etmemizi sağladı.

M-L'ler dışında ülkemizin yapısı sonucu halk saflarında olan anti-emperyalist, anti-feodal ve anti-faşist yurtsever devrimci teşkilatlarda düzen karşı mücadeleye ettiler ve şehitler verdiler. O vesileyle kendi tarihinde en acı kara gün olan MAYIS ayını Devrim Şehitleri Ayı olarak anmayı kararlıştırdı. Türkiye devriml uğruna şehit düşen tüm sıra neferlerini anmayı tarihi sorumluluk saymıdır.

**ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN
TÜRKİYE HALKI!**

**İŞÇİLER, KÖYLÜLER, EMEKÇİ
HALKIMIZ!**

DEVRİMCİLER, YOLDAŞLAR!

Partimiz kurucusu ve önderi, Türkiye halkının ufukta görünen kurtuluş feneri, M-L'in yüce savunucusu Komünist İBRAHİM KAYPAKKAYA'yı Bundan 9 yıl önce Faşizmin işkençe hanelerinde kaybettik. Komprador patron-ağa devleti ve işkençeci çellatlar onun komünist inanç ve direnişi karşısında yenilgi aldılar, acze düştüler. Yıkılışlarını sezinlediklerinden çareyi onu katlederek gizlemekte buldular. İ.KAYPAKKAYA Yoldaş daha ilk günden öldürüleceğini biliyordu. 5 ay gibi uzun bir süre en adi

işkençelere karşı direndi. İşkençehaneleri komünistlerin direnme ve savaş kürsüsü yaptı. Emperyalizme ve onun uşağı gericilere düşünceleriyle meydan okudu, yenilgiye düşürdü.

Düşman sınıflarla dişe diş atıldığı savaşta KAYPAKKAYA Yoldaş şehit düştü. Bedenen yok edildi ama yok edilemedi. Direnişi ezilen emekçi halkın benliğinde yer etti. Düşünceleri uğruna komünist ruhu meşale olarak işçilerin, köylülerin, emekçilerin atıldıkları kavgada onuru oldu. Çizdiği yol ve düşünceleri binlerce komünist yetiştirdi. Onbinlerce Komünist sempalızan kavgaya kattı. M-L Silahıyla Komprador patron-ağa devletinin yıkılış yolunu gösterdi. aydınlaşma kavuşan bu yolda günden güne daha da çoğalarak savaşa atılmaktalar.

Bu gün önder yoldaşın direniş ruhunda komünist kadrolar, üyeler ve sempalızanlar işkençe hanelerde destanlar yaratıyor.

Bu gün bir çok yurtsever devrimci İ. KAYPAKKAYA Yoldaşın kendine örnek olarak direnişini, destek ve güç sağlıyor. Ve Önderimiz ve Parti Kurucumuz İ.KAYPAKKAYA'dan devraldığı kıval komünist sancağı dim dik ayakta tutan, faşizmin işkençe çarklarına, köhne zindanlarına, ölüm tehditlerine ve puşt çellatlarına onur dreterek ser verip, sır vermeyen, Bedenen yok olup savunduğu düşünceleriyle düşmanı yenilgiye düşüren teslimiyeti değil severek ölümü kucaklayan Parti BAŞKANIMIZ SÜLEYMAN CİHAN Yoldaşın 8 yıl sonra aynı inanç ve komünizm bağıllığı hafızalarımıza kazıyıştı ve kıval sancağımıza leke sürmeden bizlere devr etmesidir.

Askeri Faşist cuntanın iş başına gelmesiyle birlikte yüz bine yakın Komünist, yurtsever, devrimci ve emekçi işkençe tezgahlarına yatırıldı, Zindanlara tıkıldı. Ontarcası idam sehpalarına çekildi. Yüze yakını işkençe sonucu öldürüldü. Bu günde en azgın vahşiliğiyle saydıklarımız devam ediyor. Ama mücadele durmuyor. Faşist cunta yaptığı her türlü adiliklerine rağmen devrimci mücadeleyi bastıramadı. Bütün yetkileri elinde toplayan cunta peş peşe koyu faşist yasalar çıkarmaktadır. Çıkardıkları vergi yasalarıyla işçiler, köylüler, esnaflar dayanılmaz haletedir. Halkımızın kanıyla kazandığı hakları gasp etti. Zamlar artık günlük yapıyor.. "Ekonomik ve siyasi istikrar sağla-

ma" sahtekarlığı yapan cunta krizi daha da artırdı. Arama, taramalar, genel operasyonlar, keyfi meydan dayakları devam ediyor. Devrimci teşkilatlar silahlı saldırının merkezi hedefi haline geliyor. Bağımsızlık ve Demokrasi kavgasını yaşamak için cunta usaklarını her alanda harekete geçirdi. ABD uşağı akla gelmedik uygulamalarla düzenini yaşatmak, sömürü ve zulüm saltanatını korumaya çalışıyor. Çuntanın faşist yasaları emekçilere, halka ve devrimcilere ağır hapis cezaları, idama mahkum etmeler vaz geçilmez hal durumundadır.

İşte 12 Eylül askeri faşizminin bizlere verdiği yalnız ve yalnız sömürü, zulüm; katliam zamanıdır..... E-lere verdiği yan

ağaları tefeci-tüccarlara verdiği ise sömürülerini rahat yapma güvencesi, vurgun yapmak, şiş göbeklerini biraz daha şişirmek, yer altı ve yer üstü zenginlik kaynaklarımızı emperyalistlere daha çok yağmalatmak ve bundan pay almaktır. Yani ezilen halka en koyu faşist diktatörlük uygulamak patron ve ağalara ise sömürme talan yapma ülkeyi satma hakkı vermek, emekçileri illiğine kadar sömürmektir.

Zulmün en ağır sürdüğü bu şartlarda, Partimiz bu zulüm düzenine karşı görevini yerine getirmek için tereddütsüz mücadeleyi sürdürdüğünden önderimiz SÜLEYMAN CİHAN Yoldaşında faşizmin işkençe çarkları arasında kaybettik.

Neden Parti kurucumuz ve Türkiye halkının önderi İ.KAYPAKKAYA katledildi?

Neden ondan devraldığı kıval sancağı taşıyan SEKRETERİMİZ, Önderimiz SÜLEYMAN CİHAN Yoldaş işkençeci çellatlar tarafından katledildi? Niçin Partimizden Bu kadar korkuyor komprador patron-ağa devleti ve emperyalist efendileri.

Bu soruların tek bir cevabı vardır. O da ML'i her alanda savunmak ve pratiğe uygulamaktır. İ. KAYPAKKAYA'nın çizdiği yol ve SÜLEYMAN CİHAN'ın Türkiye halkını kurtuluşu götüren düşünceleri şöyleydi: Herşeyden önce emperyalizmin komprador kapitalizminin ve feodalizmin yağması sömürü ve zulmü altında inleyen emekçi halkımızın Kurtuluşu gerçekten kavuşa bilmesi için işçi sınıfının önderliği gerektirir. Bu önderlik ise işçi sınıfının ideolojisiyle silahlanmış gerçek bir komünist bir partisi M-L bir partiyle mümkündür. Bu yüzden Parti Kurucumuz İ.KAYPAK-

KAYA ML'İ Türkiye şartlarına uyguladı; M-L bir ideoloji-siyasi-örgütsel ve askeri bir çizgiyi ortaya koydu. Ve bunu etrafında Komünistleri toplayarak TKP/ML'yi kurdu.

İBRAHİM KAYPAKKAYA yoldaş TKP/ML'nin asgari programı olarak DHD'ni ve bu devrimle tesis edilecek olan, proletaryanın siyasi hegemonyası altında ve işçi-köylü temel ittifakına dayanan Halkın Demokratik Diktatörlüğü nü ortaya koydu. O, bu ML programı, Türkiye'nin yarı-sömürge, yarı-feodal iktisadi, siyasi ve ideolojik yapısını inceleyerek vardı.

Türkiye'de baş çelişmenin feodalizmle geniş halk yığınları arasında olduğunu, dolayısıyla komünistlerin kavrayacağı esas halkanın özü toprak devrimi olan DHD olacağını ortaya koydu. Bu ML tesbit bugün de bütün geçerliliğini korumaktadır.

Halk Demokrasisi ve emperyalizmden sosyal-emperyalizmden kazanımının tek mümkün kurtuluş yolunun Uzun Süreli Halk Savaşıyla gerçekleşeceğini gösterdi.

O, geri kılık alanları esas alarak yürütülecek silahlı mücadele sayesinde Kızıl Siyasi İktidarlar kurabileceğimizi ve parça parça DHD'ni genişletebileceğimizi ve şehirleri kırlardan kuşatarak tüm ülkede iktidarı gericilerden alabileceğimizi ve zafer kazanabileceğimizi gösterdi.

Küçükten büyüğe, basitten karmaşığa doğru gelişen ve silahlı temele oturan siyasi mücadele içinde, devrimin üç temel silahu olan KP'ni, Halk Ordusunu ve Halkın Birleşik Cephesini inşa edebileceğimizi yolunu aydınlatı.

O, Türkiye'de ezilen Kürt milletine ve diğer milliyetlere uygulanan azgın milli zulmün siyasi ve iktisadi temellerini tahlil etti. Ulusların Kendi Kaderlerini Tayin Hakkını tavizsiz savundu. Kürt milliyetinden ezilen halkın gerçek kurtuluşunun ise Türkiye'deki DHD'ne katılmak olduğunu ML temelde tahlil etti.

Yukarıda saydığımız görüşler Türkiye'nin çeşitli milliyetlerden yoksul emekçilere Bağımsızlık ve Halk Demokrasisi yolunda önderlik eden gerçek komünist fikirlerdir. Bu fikirler yüce önder işkencede katledilmesinin rağmen işçilerin, yoksul köylülerin, emekçi halkın arasında kök sald. Faşizmin bir türlü ezemediği maddi güç haline geldi.

İBRAHİM KAYPAKKAYA yoldaş Türkiye devriminin Yeni Demokratik aşamasının temel programını çıkarmakla yetinmedi. Aynı zamanda, Türkiye proletaryası için azami program anlayışının temel kısıtlarını da ortaya koydu.

DHD altında, durmaksızın sosyalizme geçilmesi için sınıf mücadelelerinin örgütlenmesini açıkladı. İşçi sınıfının Komünizme varma nihai amacını gizlemekten ağırdadı. İşçi sınıfının sınıfsız toplum Komünizme varmak için emekçi halka önderlik etmesi, ittifak kurmasına dayanan Proletarya Diktatörlüğünün gerekliliğini; bu diktatörlüğün burjuvaziye her türlü sınıfsal farklılığa ve hu temelde yükselen gerici ideolojilere karşı amansız bir sınıf mücadelesinden başka birşey olmadığını berrakça açıkladı.

RSE'nin ve modem-revizyonizmin yüzünü ilk defa ortaya senli ve teşhir etti. Her türden sosyal-şoventere karşı mücadele ederek mahkum etti. Enterpasyona-Uzmi savundu.

ML'in evrensel ilkelerini her türlü oportünist ve revizyonist saldırıya karşı savundu, mücadele yürüttü. Bu temel evrensel ilkeleri yoldaşlarına da öğretti. Yürütülen bu ideolojik ve

siyasi mücadele Partimizin ML çizgisini ortaya çıkardı.

Partimiz doğuştan bu yanasürekli düşman saldırısına maruz kaldı ama Partimiz bu saldırılara karşı mücadele içinde giderek daha da gelişip güçlenmiştir.

Partimiz içten de ortaya çıkan dönemlerce de saldırıya uğramıştır. Esası inkarcılığa ve kavga kaçınılına temel olan saldırılar Partimizde önemli yaralar açtı fakat ML çizgi ve kararlılık bu yaraları sarmamıza ve yeniden yıkılan yerleri tesis etmemizi sağladı.

Önderimiz İBRAHİM KAYPAKKA-YA ve SÜLEYMAN CİHAN yoldaşları komprador patron-ağa devletinin işkencelerinde katletmesinin esas nedeni savdukları bu düşünceler ve gerçekleştirmeye çalıştıkları pratik uygulamadır. Onun için en adi işkenceleri aylarca uyguladılar. Başarı elde edemeyince aceze düştiler, korkuya kapıldılar ve o korkudur ki, yoldaşları katletti. Ama mücadele durmadı, devam ediyor edecek. Daha güçlü, daha azimli ve daha fedakarca binlerce önder KAYPAKKAYA'lar, CİHAN'lar sınıf kavgasının engin denizine

atılarak kızıl sancığı taşıyacaktı. Korku salacaktır kompradorlara, ağalara, emperyalistlere. Ta ki bu düzenleri yıkılana dek sürecektir kavgamız. Katliamlar, kurşuna dizilmeler, idam sehpalarına çekmeler nasiki mücadelemizi durduramadı, önderlerimizi katletmeniz de mücadelemizi durduramayacaktır.

Bugün yüzlerini ML çizisiyle gizlemeye çalışan ne idiği belirsiz kendine grup diyenler de İBRAHİM KAYPAKKA-YA'yı savduklarını ve ona sahip çıktıkları yaftasını atarak mirasyedi hovaralık yapma çabasındalar.

Biz bu parti düşmanı burjuva unsurlara burada cevap verecek değiliz. Ancak şunu da hatırlatalımki;

Türkiye proletaryasının ve emekçi halkının ölümsüz önderi İBRAHİM yoldaşın anmak, onun ML çizgisini ve kurduğu TKP/ML'İ savunmak demektir.

İBRAHİM yoldaşı anmak demek onun gösterdiği yolda emperyalizme komprador kapitalizme ve feodalizme karşı ölüm pahasına mücadeleye atılmak demektir.

İBRAHİM yoldaşı savunmak demek ML'İ savunmak, MaoZEDÜNG yoldaşı savunmak, O'nun ML'e temel konularda katkıda bulunduğunu Savunmak ve MARKS, ENGELS, LENİN, STALİN, MAO'ZEDUNG yoldaşların şanlı ışıklı yolunda yürümek demektir.

İBRAHİM yoldaşı anmak, Partiyi göz bebeğimiz gibi korumak ve Savunmak demektir.

Faşist diktatörlük yıllardır amansızca Partimize saldırılarıyla İBRAHİM'i engelliyemedi. O'nun Partisini ve savunularını yok edemedi ve edemeyecektir.

Siz ML düşmanı oportünist, revizyonist, Troçkistlere gelince; bir taraftan İBRAHİM'in çizdiği ML çizgiye saldırıcağız, hiç bir temelde temel noktalarda savunmayacağız ve diğer tarafta ise ML önderdir diyerek sahtekarlık yapacağız. Açıkça, bu yurtseverlikle bağdaşmaz bir tutumdur. Eğer kişilerin ismini istismar etmeden varlık korumak istiyorsanız, gerçek görüşlerinizi ortaya koyun. Ve açık yüreklece İK'yı reddediniz. Ama siz sömürücü hovaradalar her zaman bu sahte savunuculukla ayakta kalmaya çalıştınız ve çalışacaksınız. Fakat bu sahte oyunlar da sizin siyaset sahnesinden silinmenizi önleyemeyecektir. İK yoldaşı yurtsever ve devrimci olarak anma hakkına sahiptir. Bunu biz de olumlu karşılız. Ne yazık ki İK'yı siyasi sahtekarlıkla anamaz İK'nın adını bu sahte yüzle dillere dolamak dahi onların yüreklerini hop hop hoplatan, korkutan ML düşüncedir.

—ÖNDERİMİZ İBRAHİM KAYPAK-KAYA VE SÜLEYMAN CİHAN YOLDAŞLAR ÖLÜMSÜZDÜR!

—İBRAHİM YOLDAŞIN ML ÇİZGİSİ VE KURDUĞU PARTİ ÖLÜMSÜZDÜR!

—İBRAHİM YOLDAŞI ML ANLAMDA ANMAMIZI HİÇ BİR KARŞI-DEV-RİMCİ GÜÇ VE OPORTÜNİST KARTAMAZ!

—YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML-TİKKO-TMLGB!

—YAŞASIN MARKSİZM-LLENİNİZM!

—YAŞASIN MARKS, ENGELS, LENİN, STALİN VE MAO ZEDUNG YOLDAŞLARIN IŞIKLI YOLU!

CİHAN YOLDAŞA AÖİT

Katiller seni
Karanlığın puşt zindanlarında
Cellatların
Kahkahası çimdir kuşaklarında
Sığdıramam acımı
Anadolu'mun taşı toprağına
Can CİHAN
SÜLEYMAN'ım
Gayri ben halkım

Derdimin dermanı bende
Dağlara dağlara ohudum feryadımı
Kinim döğendi bozkırlara
Bir mayın tarlası gibi
Ve

Namluları süreceğim ahım
Mermi mermi patlayacağım
Beynimde zalimlerin
Zulmün geğigine
Kor elio olacağım
Bir volkan gibi

Anı içtim
Kara yağtım, yığı oğlum benim
Adını bozrak bayrak
Kastıyaçım
Göklerine Türkiye'min
"Ölümün" koyaraktan adını
Yeniden yaratacağım seni
Senli TKP/ML'İN

PARTİMİZİN DEĞERLİ ÖNDER KADROSU, ORDUMUZUN

YILMAZ MİLİTAN SAVAŞÇISI

ORHAN BAKIRYOLDAŞ, ÖLÜMÜNÜN 3. YILINDA
KAVGAMIZDA, İNANÇ VE
MÜCADELEMİZDE YAŞIYOR

meye çalışmışlardı. Bu da alınan yenilginin önemli, can alıcı hata ve zaafıdır.

Sonuç olarak "sol" subjektif yanlış plân ve program neticesinde çok değerli önder kadromuz ORHAN BAKIR yoldaşımızı yitirdik. Bu kayıp Partimiz için çok ağır olup yeri kolay doldurulmayacak boşluklardan birisidir.

Faşist diktatörlük ORHAN BAKIR yoldaşı boy hedefi yapmış. horazanı olan TRT'den tüm gazetelerine kadar boy resimlerini basarak ölüm fermanları ve "görüldüğü yerde vurulması" buyrukları çıkarmışlardı. Ama faşizmin bu azgınca saldırı hedefi her seferinde boşa çıkmış, yoldaşımız halkıyla suda balık misali kaynarak kendisini korumuş ve savunmuştur. O, çalıştığı alanlardan çeşitli kesimlerden halkın büyük sevgi ve güvenini kazanmış, onları Demokratik Halk Devrimi kavgamıza katmıştır.

Fakat Dünya ve Türkiye halkı için yas, birlik, mücadele ayı olan Mayıs ayı ortalarına doğru 13 Mayıs 1980'in kahpe karanlığında kurulan düşman pususu ORHAN yoldaşımızı, bizlerden, temizden koparmıştır. Biz sınıf kını ve mücadele hürmüzünü bilerek yas ve hüznün dolarken, düşman sınıf büyük kompradorlar, toprak ağaları ve işkenceci cellatlar neşeye boğulmuş, kan emici uşaklar sevinç çığlıklarıyla coşuyordular.

Ama ORHAN yoldaşın acısını ve kaybını sınıf bilinçli proletaryanın kavgası ve azmine katarak daba emin ve kararlı mücadeleye atıldık ve vol aldık, daha da alacağız. Bunu ne emperyalistler, sosyal emperyalistler ne de onların uşağı kompradorlar ve toprak ağaları durduramayacaktır.

En azgın faşizmi uygulayan cuntanın silki Halkımızın Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık mücadelesini durduramadıysa.

Düşen devrim sıra neferlerinin inanç, kararlılık ve ML'den aldığı ilhamla Demokratik Halk Devrimi kavgamızı yükseltmek zafer kazanılacaktır. DHD durmaksızın işçi-köylü temel ittifakı temelinde sosyalizme varılacak, oradan da sınıfız, sömürsüz, bilimsel toplum olan Komünizme varılacak, nihai amacımıza ulaşılacaktır.

—DEVİRİM ŞEHİTLERİ AYINDA ORHAN BAKIR YOLDAŞ ÖLÜMSÜZ DÜR!

—YAŞASIN DHD KAVGAMIZDA ŞEHİT DÜŞEN YODAŞLARIN MÜCADELE ANILARI!

—YAŞASIN HALK SAVAŞI!

* ORHAN yoldaşın daha atılarda görevlendirilmesi, bugün Partimizce yanlış görülmekte, ORHAN yoldaşa haksızlık yapıldığı görüşündedir. Yanlış yapılanı atmayı eleştirmektedir.

Dünyada iki kampta kutuplaşan ve aralarında uzlaşmaz çelişkilerden, iki dünya görüşü, iki toplumsal sivrilmiş kutbun uçlarında bulunan emek-sermaye çelişkisi. Proletaryaya bir uçta, burjuvazi diğer uçta. İki zıt kutbun arasında ölüm kalım savaşı geriye dönüşü olmayan hızla kıyasıya mücadele etmektedir.

Yani bir taraftan sermayenin, mali oligarşinin temsilcisi emperyalistler, sosyal-emperyalistler, dünya gericiği ve onların sömürge, yarı-sömürgelerdeki göbekçi takımı yerli işbirlikçi uşaklar, diğer tarafta sömürge, yarı-sömürge, ezilen dünya halklarıyla onun başında bulunan proletaryaya ve onun bilimsel savunucusu olan öne müfreze M-L Komünist partileri vardır.

Uluslararası komünist hareketin bir parçası ve enternasyonal dayanışmanın dünya devrimini açısından kararlı savunucusu ve uygulayıcısı, ülkemiz proletaryasının öncü müfrezesi TKP/ML Kuruluşundan buyana yüce komünizm davası uğruna sayısız komünist neferlerini, atıldığı zorlu kavgada şehit verdi veda verecektir.

İşte değerli komünist üyelerden ORHAN BAKIR Yoldaşa bunlardan yalnızca bir tanesi olup, sıra neferlerimizdendir.

O, Ermeni asıllı olduğundan Türk Hakim sınıflarının azınlık milliyetlere barbarca uyguladığı milli baskıyı tatmış, Türk faşist diktatörlüğünün hakim ulus sövenizmiyle beslenmiş, satılmış fanatik faşist milliyetçiliğinin zulmüne, baskısına, terörüne, horlamasına karşı, nefret ve mücadelecilik ruhla büyümüştür. Ermeni milliyetine uygulanan soy kırımı, onun da bilincine yerleşmiş, kınıni arttırmıştır.

Fakat o, Türk hakim sınıflarının barbarca uyguladığı milli zulme karşı çıkmakla yetinmenin ve onun esas almanın milliyetçilik olacağını, çeşitli milliyetlerden ezilen halkın dayanışma birlik ve kurtuluşuna zarar vereceğinin bilincine vararak, gerçek kurtuluşun ancak sınıf mücadelesini esas almakla ve ulusların kendi kaderlerini kendilerinin tayin etmesini ona tabi kılmakla gerçekleşeceğini kavrayarak sınıf mücadelesine atıldı.

Ülkemizde M-L'in bilimiyle donanmış işçi sınıfının bilimsel savunucusu, ezilen halkın kurtuluş meşalesi TKP/ML'nin doğru hattı ORHAN BAKIR Yoldaşı 1974 yıllarında içine aldı.

ORHAN Yoldaş Partimize katıldığı andan itibaren daha dinamik, daha militan ruhla mücadeleye katıldı. Çeşitli kamulaştırma ve cezalandırma eylemlerinde yer aldı. Sınıf mücadelesinde ORHAN Yoldaşın atılgan ve hızlı gelişimi onu yönetici oranlara getirdi.

İzmir'de gerçekleştirilen kamulaştırma eylemi sonucu, kaldıkları evde baskına uğradılar. Düşman müfrezelerle giriştiği çatışmada yaralı olarak ele geçti. Çeşitli işkencelere maruz kaldı. İki yıla yakın faşist zindanlarında kaldı. Düşman güçlere esir düşmesi, zindanlarda kalması ve işkenceler onu yıldırmak bir yana daha da aktifleştirdi ve M-L bilimi daha sıkı sarılsamını sağladı.

Partimizde çıkan inkarcı, tasfiyeci KK hizibine karşı aktif mücadele yürüterek ML saflarında yerini aldı.

O, bir yandan ML bilimiyle kendini daha da silahlendirip var olan eksik ve zaaflarını atmaya çalışırken diğer yandan da dışarda yükselen sınıf mücadelesine katılmak için kaçma yollarını araştırıyor, Partiye öneri götürerek kaçırılmaması talep ediyordu.

Partimizin kaçırma plânı başarı sağlıyor ve ORHAN yoldaş faşizmin zindanlarından kaçırılıyordu.

Bu süreden sonra ORHAN yoldaş Parti Bölge Komitesinde yer alır. Uzun dönem aldığı görevi başarıyla sürdürür. Daha sonraları, yapılan değişiklikler neticesinde mütaka Parti Komitesinde yer alır. *1980 başlarında geldiği bu görevi sürdürürken Elazığ-Karakoçan ilçesinde halk baskılarıyla, işkenceci konumuyla ün yapmış ve halkın nefretini kazanmış azınlık düşmanı karakol komiserini öldürme kararını gerçekleştirmek için işe koyulur.

Gerek alınan istibharatın yanlışlığı, gerek plânsız, programsız hareket ediş ve gerekse eylemin başarı veya başarısızlık yüzdesini doğru değerlendirmeden "sonuç ne olursa olsun mutlaka karar yerine getirmeli, komiseri cezalandıracağız" yanlış "sol" anlayışı sebebiyle hem eylem gerçekleştirilemiyor, hem de Partimizin değerli elemanı ORHAN yoldaş kahpe pususu sonucu çatışarak, teslimiyeti reddederek bedenini kurtuluşu için savaştığı toprağa teslim ediliyor.

Buradan hepimizin çıkaracağı acı ders şudur: Yapılan eylemlerin veya yapılacak eylemlerin proletaryanın menfaatlerine uzun vadeli yarar sağlayıp, sağlamayacağıdır. Geçici başarılar eğer proletaryanın yarana değilse, zararına olursa kadro kaybına yol açıyorsa ve uzun vadede bize esaslı zarar getiriyorsa, o eylemi yapmamalıyız. Uygun zaman ve koşullar yaratmalıyız. Bugüne kadar bu sorunun kavranmaması Partimize pahalıya malolmuştur. Böylece Parti teşkilatımız çok değerli kadro ve savaşçılarını yitirmiştir. Bir diğer yanlış anlayış eylem öncesi istibharat (ki bu çok önemli ve belirleyici oluyor) plân ve eylemin yapılması biçimlidir. Yoldaşın bu eylemde de doğru istibharat elde etmeden subjektif temelde hareket ederek plânsız, programsız eylemi gerçekleştir

HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİNDE ŞEHİT DÜŞEN TÜM İLERİCİ, YURTSEVER VE KOMÜNİSTİ MAYIS AYINDA COŞKUyla ANIYORUZ!

Baştaraf Sf. 1'de

atmalarını sağlamak için destek ve güç vermekteyiz. Ancak yanlış düşünce ve devrim yoluna bakışlarını eleştirmekle ve sapma teşkil ettiğini de tavizsizce savunup mücadele etmekteyiz.

Yani meseleyi diyalektik materyalist tarzda kavrayıp araştırıyoruz. Bu anlamda komünistlerle yurtsever ve halk saflarında gördüğümüz güçler arasında kalın çizgiler çekmekte ve ayırtılmaktayız. Şehit düşen komünist yoldaşlara her yönüyle (ideolojik, örgütsel, siyasi vb.) sahip çıkar ve savunurken ilerlecilerin, devrimcilerin ve yurtseverlerin her yönüne sahip çıkmıyoruz. Ideolojilerini, düşünceleri ve siyasetlerini yanlış ve anti-M-L görmekteyiz. Diyalektik materyalist değil, idealist burjuva öze sahip olduklarını söylüyoruz. Pekli bu durum bizi şehit düşen, yanlış hatta giden dostlarımızı anmamız, onlara sahip çıkmamızı ortadan kaldırmaz? Tabii ki hayır. Bu sorunu daha yukarıda açıklamıştık. Ne siyasi istismarcılık yapıyoruz, ne de şehit düşen devrimci ve yurtseverlerin prestijini kalkan olarak kullanıyoruz. Biz var olan gerçek durum olduğu gibi kavrayıp ve kavramak istiyoruz.

Partimiz neden başka bir ayı değil de Mayıs ayını Devrim Şehitleri ayı olarak tesbit etti? Kısaca nedenini anlatmakta yarar duymaktayız.

Türkiye Devrimini Mayıs ayında komünist önderi İBRAHİM KAYPAKKAYA'yı kaybetmiştir. Türkiye Devrimini Mayıs ayında devrimci, ihtilalci Deniz GEZMİŞ'leri, Hüseyin İNAN'ları, Yusuf ASLAN'ları darağaçlarına götürmüştür.

Deniz Gezmiş

Mayıs ayı THKP/C önderlerinden Hüseyin CEVAHİR'i almıştır. Mahir ÇAYAN'ı yakalatmıştır. Mayıs ayı 1977'nin 1 Mayıs'ında 37 ilerici yurtsever-katliama uğratmıştır. Mayıs ayı değerli Komünist, önder kadromuz ÖRHAN BAKIR yoldaşı aramızdan almıştır. Mayıs ayı Partimiz tünelerinden MEHMET KOCADAĞ, TUNCAY BALI, DOĞAN KOLÇAK, EROL DOĞAN yoldaşları katletti. Mayıs ayı THKO önderlerinden Sinan CEMGİL, Kadir MANGA, Alpaslan ÖZDOĞAN'ı Nurhaklarda şehit verdi ve daha natırıyamadığımız nice yiğit devrimci, yurtsever ve komünist Mayıs ayında şehit düşerler.

Ondan da öte Mayıs ayının önemi ve anlamı daha da önem taşıyor. Çünkü başta komünist teşkilatımız olmak kaydıyla diğer devrimci teşkilatların da kurucu (THKP/C, THKO) önderleri işkencehanelerde, darağaçlarında, kahpe pusularında katledildiler. Faşist diktatörlük Mayıs ayını katliamlarıyla kızla boğdu. Bu nedenle de Mayıs ayı Türkiye devrim tarihinde kızıl kanlarla sulanmış kinimizin, nefretimizin, mücadele azmimizin yükseldiği ay olarak anılacak, yaşatılacaktır.

Türkiye halkının kaybedilen değerli halk evlatlarını isimlendirerek andığımız Mayıs ayında Özgürlük ve Bağımsızlık için savaşan tüm devrim şehitlerini de anıyoruz.

Deniz GEZMİŞ, Hüseyin İNAN, Yusuf ASLAN emperyalizme, feodalizme ve faşizme karşı mücadeleye atıldılar. 12 Mart yarı-askeri faşist diktatörlüğünün her türlü saldırılarına boyun eğmediler. Kurtuluşun silahlı ihtilalle ancak gerçekleşeceğini düşündüklerinden ve düşüncelerini yanlış temekte de olsa hayata uyguladılar. O güne kadar ülkemizde hüküm süren reformist, sağ teslimiyetçi anlayışlara bu ihtilalci çizgi önemli darbe vurdu. Halkın silahlı mücadeleye yönelmesini sağladı. Ama onlar bu olumlu yönü uygularken aynı zamanda M-L'in temel ilkelerine taban tabana zıt ideolojik, siyasi ve örgütsel silahla donanmışlardı. Biz bu arkadaşların olumlu, ihtilalci mirasını savunuyor ve sahip çıkıyoruz. Ama ideolojik, siyasi ve örgütsel dünya görüşü ve anlayışlarını reddediyor, eleştiriyoruz. Sorun burda bu arkadaşların siyasi ve ideolojik hattını değerlendirme olmadığından genel anlayışımızı koyarak geçiyoruz.

İşte Deniz ve arkadaşları sürdürdükleri demokrasi ve bağımsızlık mücadelesinde direnerek faşist diktatörlüğün eline düşerler. 1972'de alaca kararlığın ıssızlığında idam sehpasında dahi düşünceleri uğruna hayatlarını vermeyi devrim şiarları haykırarak ödediler. Onlar bu yiğit direniş ve onurla cellatları, faşist diktatörlüğü ve emperyalizm uşağı generalleri şaşkına düşürdüler. Ömürleri boyunca ölüm korkusuyla yaşayacaklarını anmsattılar. Yine hemen aradan kısa bir zaman sonra Nurhaklarda THKO önderi Sinan, Kadir ve Alpaslan'ın kaldığı yere pusu kurarak alçakça katledildiler.

THKP/C önderlerinden Mahir ÇAYAN ve Hüseyin CEVAHİR'in kaldıkları ev basılır. ÇAYAN ve yoldaşı Hüseyin CEVAHİR teslim olmayı reddederler. Faşizmin eli kanlı ordusuna, polisine, itine, MIT'ine meydan okurlar. Biz bu raya teslim olmaya değil ölmeye geldik" derler. Bine aşkın gücüyle çepeçevre kuşatırlar çevreyi faşizmin uşak ruhlular satılmış itleri, çevre apartmanlara keskin nişancılar yerleştirilir. Bir günü aşkın uzun çatışma ve direnişte, kanı beş para etmeyen satılmış it Cihangir ERDENİZ'in kahpe kurşunları Hüseyin'in canını teninden alır. Mahir ÇAYAN'ı ise ağır yaralar. Mahir'i esir alan faşizmin ordusu idam hazırlıkları yaparken Mahir ve arkadaşları zindanı delerek kaçarlar.

Mahir Çayan

KIZILDERE'de 30-31 Mart'da kukla güçlerle giriştikleri silahlı çatışmada roket atarlarla kaldıkları ev çökertilir ve Mahir 10 arkadaşıyla (ki, Cihan ALP-TEKİN ve Ömer AYNA, THKO'nun önde gelenleridir) birlikte katledilir, KIZILDERE kana boyanır. Şunu anmsatalımki, Mahir'lerin bu ihtilalci tutum ve özeri çok olumlu yönlerini oluşturmaktadır. Biz bu yöne sahip çıkıp savunuyoruz. Yukarıda Deniz ve arkadaşlarına getirdiğimiz anlayış Mahir'ler için de geçerlidir. Onların M-L'e taban tabana zıt hattı özü oluşturup, küçük-burjuvazinin ihtilalci kesimi içinde yer aldıklarını tesbit etmekteyiz.

Devrim şehitlerini anarken ülkemizde Kurtuluş Savaşından bu yana faşist diktatörlük devlet biçimi olarak hüküm sürmektedir. Faşist diktatörlük bazen dozajını daha açık, daha koyu artırırken, bazen de halkın gelişen mücadelesine karşısında parlamenter maskeye bürünerek kırıntılar hibe eder. Ama bu yasalarındaki kırıntılarda kendi çıkarlarıyla çelişince tereddüt etmeden "demokrasi" kırıntılarını da bir çırpıda kaldırmaktadırlar.

Yarı-sömürge, yarı-feodal iktisadi yapısı gereği ülkemizdeki ekonomik ve siyasi kriz hiçbir dönem ortadan kalkmaz. Fakat ekonomik ve siyasi kriz zaman zaman daha üst boyutlar kazanırken, buna karşı halkın Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık mücadelesi yükselir. Çeşitli emperyalist sözcüleri uşak kompradorlar ve toprak ağaları arasındaki çelişki de yoğunlaşır. Sömürüde pay almada hakimiyet kurma dalaşı boy gösterir. Belirli dönemlerde ise para babaları emperyalistlerden krediler, borç paralar ve ekonomik yardımlar alarak, halkın gelişen mücadelesini boğmak (silahla, kanla zorbalıkla-bu hazen 60'larda olduğu gibi başka şekillerdede olur.) yolunu seçerek kendilerine göre "istikrarı sağlarlar". Ama gerçek anlamda istikrarın sağlanması ekonomik ve siyasi bunalımların kalkması mümkün değildir. Geçici "sükun ve suskunluğu" yaratırlar. Bu da zor ve şiddet yoluyla genel anlamda olur. Hensi bu. Sahte demokra-

siler, toprak reformları, krediler, can güvenlikleri, basın özgürlükleri yaftasını atarak halkı aldatmayı denerler. Ama bu vaadlerin hepsi de palavra ve yalandan öte birşey değildir. Kısacası göz boyamadır.

12 Eylül açık askeri faşist diktatörlüğünün yaptığı da budur. Generaller çetesi halkı aldatmak için sahte vaadler ve "sükun, istikrar ve can güvenliği vb." sahtekârlığını ortaya atarak yüzlerini gizlemeye çalışmaktadır. O, bununla da kalmayıp "bür demokratik düzene dönüleceği"nden dem vurarak "kurtarıcı meleği" kesilmiştir. Ama bugüne kadar yaptıkları halka zulüm, katliam, zam, zindanlara tıkma, işkencehanelerde katletme, idam sehpalarına çekme ve yaşamı çekilmez hale getirmekten öte birşey değildir. Bugün toplumun çoğu hoşnutsuz ve dayanılmaz yaşam zorluğuna mahkum olup, vevansını ederek çıkar yol aramaktadır. İşçiler, köylüler, memurlar, gençler ve tüm emekçiler kin ve dış bileyerek zaman zaman belkırı talepler ileri sürerek cuntaya karşı mücadeleyi daha yükseltmek istemektedirler. Örgütsüz ve dağılmış olmaları aktif mücadeleye atılmalarını önlemekle birlikte, cuntanın barbarca süngü, silah, baskısı nedeniyle homurtu ve küfürle yatınmaktadır. Bugün önderlik edip halkı harekete geçirecek güçlü bir komünist partisinin yokluğu ana sorundur. Devrimci teşkilâtların çok ağır darbeler yemesi veya dağılması da bunda önemli etkenlerdir.

Bizim bu kısa açıklamayı yapmamızdaki amaç, tüm yurtsever, ilerici ve devrimci teşkilâtların eylem birliği ve ittifaklar-kısa vadeli ve somut koşula göre yapılması gerekli olan eylem birlikleri ve ittifaklara dikkat çekip, birleşebileceğimiz noktalara temas etmemizdir. İçinde bulunduğumuz şartlarda uzun ve kısa vadeli ittifaklar, eylem birlikleri yapma şartlarını mümkün ve daha müsait olduğu görüşündeyiz. Özellikle cuntanın teşhirinde rol oynaması, mücadelenin silahlı boyutlar kazanmasına olumlu etkiler yapıp, halkın destek ve güvenini alacağı reddedilemez bir gerçektir. Yapılabilecek eylem ve ittifaklar çeşitli biçimlerde ortaya çıkacağı açıktır. Silahlı veya silahsız çeşitli ortak eylemler yapılabileceği gibi dost örgütler arasında da dayanışmayı, birlik yolunda da önemli adımlar atmayı da sağlayacaktır. Kısaca her yönüyle devrime hizmet etmesi ve halka destek sağlaması ışığında somut fikirler üzerinde çalışmalar uygunluk kazanmalıdır. Birleşebileceğimiz güçlerle asgari birleşme (eylem birliği) ve ittifaklar da yaratılmalıdır.

Bu olumlu gelişmenin ortaya çıkması, yaratılması ileride yükselilecek mücadelelerde Halkın Birleşik Cephesinin yaratılmasında da önemli rol oynayacağı bilinç üstünde tutulmalıdır.

Açıktrki "iz kaybettirmek, bekleyelim müsait ortam doğduğunda yine çalışmaya aktif gireriz" veya "bugün şartlar ve ortam elverişli değil" gibi yanlış anlayışa sahip olan birdizi teşkilât ve gurup vardır. Bu gibi anlayışlar hamhaya olup mücadeleye yan çizmenin yollarından biridir. Açık kıvırtmacadır. Devrim yararına uğraş sarfetmemenin açık provalarıdır. Bu tür anlayışlar eleştirilmeli, ikna etmeye çalışılmalıdır. Halâ direktmeleri halinde ise halk içinde de teşhir edilmelidir.

Var olan teşkilâtlar içinde bir başka yanlış anlayış ta; kendî gurubunu herşeye kadir görüp "ben bu işin üstesinden tek başıma gelirim" kendini kaf dağının üstünde görüp, başkalarını ovalar-

Geçirdiğimiz acı deneyimler ve elde ettiğimiz tecrübeler ortaya koymuştur ki; bu tür sekte, "sol" lâfazan anlayışlar artık iflas etmiştir. Zerre kadar itibar görmesi mümkün değildir. Bu anlayışı devam ettiren teşkilâtlara önerimiz, kendilerini birkez daha gözden geçirip, burununun ötesini görmekten vaz geçmelerini ve halka, devrime hizmet yapabilmeye şartlarını tesbit edip kavramalarıdır.

Teşkilâtımız daha önceleri tüm devrimci, yurtsever teşkilâtlarla düşünceleri yazılı olarak açık ve net şekilde iletmişlerdir. Ancak, henüz şu veya bu teşkilâttan olumlu veya olumsuz (yazılı veya sözlü) cevap alamamıştır. Teşkilâtımız, halk saflarında gördüğü teşkilâtların olumlu veya olumsuz (yazılı-sözlü) cevap vermesini kayıtsızlık ve sorunlara ciddi yaklaşmadığı şeklinde yorumlamaktadır. Bu vesileyle Devrim Şehitlerini anarken tüm devrimci, yurtsever, demokrat teşkilâtları dostluğa, dayanışmaya ve ortak mücadele edebileceğimiz noktalarda birkez daha düşünmeye davet ediyoruz. Kanatımız odurki, Türkiye halkının ve devriminin yararını ön plâna çıkartarak sorumlu davranıp olumlu adımlar atacağıdır.

Bilelimki, düşen Devrim Şehitlerinin kanları birbirine karışarak mücadele yolunuza kızılacaktır. Sürdürülecek kavgada daha da kızılacaktır. Hepimiz bu kızılığa erişmek, ortak düşmanlarımız emperyalistleri, sosyal emperyalistleri, komprador patronların ve ağaların faşist iktidarını yıkmaya yolunda, somut koşul ve şartlara uygun birleşebileceğimiz noktaları tesbit etmeli, üstünde yoğun çalışmalar yapmalıyız.

Halka, devrime ve işlere ulaşmanın tek doğru ve ideal çizelgesi budur.

TÜRKİYE DEVRİMİ YOLUNDA ŞEHİT DÜŞENLER ÖLÜMSÜZDÜR

DEVİRİM ŞEHİTLERİMİZE SAHİP ÇIKALIM, COŞKUYLA ANALIM!

YAŞASIN DEVRİM ŞEHİTLERİNİN ONURLU MÜCADELESİ!

YAŞASIN HALK SAVAŞI!

**PARTİMİZİN
ÜYELERİ VE
DEVİRİM
ŞEHİTLERİ
YOLDAŞLARI
ANIYORUZ**

Partimizin saflarında Bağımsızlık ve Demokrasi kavgasında canlarını ölüme severek terkederek ML ideolojisini herşeyin üstünde tutup toplumun menfaatlerini savunan, yiğit vatandaşlarımızı 1982'nin Mayıs ayında onların isimlerini anarak tüm devrim şehitlerini anmayı görev saymaktayız. Şunu bilelimki, daha nice yoldaşlarımız devrim kavgasında şehit düşecekler. Tabii ki bu sıra devrim nefeslerinin isimlerini sıralamakla bitmez. Bitmeyecektir. Hepsini devrimin tarih defterine sıra nefesleri olarak, Bağımsızlık ve Özgürlük için öldüler diye geçeceklerdir. Fazla söze gerek yok!

MEHMET KOCADAĞ: 1977 1 Mayıs'ta MIT ve Kontr-Gezillaca kaçırıldı. Yoldaşımız adice işkenceler sonucu boğazı kesilerek öldürüldü.

TUNCAY BALI: 1977'de MHP'li sivil faşistlerce pusuya düşürüldü. Yoldaşımız boyun eğmedi, korkmadı. Faşist katillerin üstüne yürüdü. Ve alçakca kurşunlar yoldaşımızın canını teniden aldı.

EROL DOĞAN: 1977'de MHP'li faşist canlerce pusuya düşürüldü. Alçakca katledildi ama boyun eğmedi.

DOĞAN KOLÇAK: Doğan KOLÇAK yoldaş faşizmin zindanlarını yaralar kaçı. Dışarıda daha aktif mücadeleye atılmak için o bütün imkânları denedi. Fakat kaçıştan kısa süre sonra kanı beş para etmez muhbirin ihbarı sonucu faşist polis kuvvetlerince çatışmaya girişti ve yaralı yakalandı. İşkenceci katiller yoldaşımızı acımasızca katlettiler.

**** ANILARI VE MÜCADELELERİ SONSUZA DEK MÜCADELEMİZDE YAŞIYACAK!**

**** MEHMET KOCADAĞ-TUNCAY BALI-EROL DOĞAN-DOĞAN KOLÇAK YOLDAŞLAR ÖLÜMSÜZDÜR!**

**** YAŞASIN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASI KAVGASINDA ŞEHİT DÜŞENLERİMİZ!**

**** YAŞASIN HALK SAVAŞI!**

Amerikancı Faşist Cunta, Birbuçuk Yıllık Faaliyetleriyle Döktüğü Kanlara Ve Yaptığı Zulme Rağmen, Komprador Patron Ağa Devletinin Çöküşe Gideceğini Önleyemeyecek

Halkımızın yüliardır kanı, canı pahasına verdiği mücadelelerle kazandığı bazı ekonomik-demokratik hakları gasp eden faşist generalier çetesinin uyguladığı baskı ve zorbalıklarla gün geçtikçe halk düşmanı yüzü daha iyi açığa çıkmaktadır.

Halkın "can güvenliğini sağlayacağı" diye başa geçen faşist cuntanın attığı her adımla, genel olarak komprador burjuvazi ve toprak ağalarının, özel olarak da ABD'nin "göbekci" kesiminin rahat ve huzur içinde insafsızca sömürü ve kârlarını daha da artırarak sürdürüp "garantiye" alıp onların can güvenliğini, huzurunu sağlamak amacıyla olduğunu açıkça kamlamıştır.

Cuntanın elebaşısı Kenan EVREN, Bursa, Balıkesir konuşmalarında da görüldüğü gibi geçmişteki "bütün kötülüklerin" hakim sınıfların diğer partilerine ve hükümetlerine ait olduğunu, kendisinin de bu "kötülükleri" ortadan kaldıran ve daha da kaldıracak olan "kurtarıcı" olduğunu söylemektedir. onun kötülüklerden kast ettiği esasta halkımızın gelişen Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık mücadelesinin bastırılması, kısa vadeli ve dar çıkarlarını düşünmeleri-dir.

Daha önceki sayımızda belirttiğimiz gibi hakim sınıflar arasındaki mücadele "devlet imkânlarını kim daha fazla kullanarak halkı daha çok sömürme" mücadelesidir. Bu mücadele geçmiş dönemlerde de olduğu gibi bazen şiddetlenerek, bazen hafifleyerek, ama durmadan çeşitli kılıflara ve biçimlere bürünerek devam edelmektedir. Ama değişmeyen politikaları ise, siyaset sahnesinde teşhir olan halka uyguladıkları zorbalık ve sömürü ile halkın kin ve nefretini toplıyan kesimlere karşı diğer kesim ve kesimlerin kendi aralarındaki bu saltanat ve daha fazla sömürü kavgasında halkın gelişen mücadelesini kaldıracak olarak kullanmak ve yeni sinemalarla "haşkçı", "kurtarıcı" olarak halkın karşısına çıkmaktadır.

Bugün de faşist cuntanın iplerini elinde tutan kanat da bir yandan hakim sınıfların diğer kanatlarına karşı değişik ölçülerde, değişik biçimlerde mücadele sürdürürken diğer yandan efendisi ABD emperyalizmi ve onun etkinliğindeki ekonomik kuruluşlarının direktif ve telkinleriyle halka uyguladıkları baskılarla gerçek halk düşmanlığını gözler önüne sermiştir.

Cuntanın merkezinde ve direksiyonunda bulunan Kemalist-İnönücü çizgisinin en koyu mirasçısı Amerikancı kesimle, kanatlarında yer alan kesimi ve cunta içinde yer almayıpda başından beri hedeflenen kesimler arasındaki mücadele daha da sertleşerek devam etmektedir. Bu durum Evren'in son Bursa ve Balıkesir konuşmalarında daha da açık yansımaktadır. Cunta geçmişte teşâr olmuş, halkın kin ve nefretini kazanan kesimleri hedefliyerek halkı gözü doymaz bir iştahla ezip sömürmeyi gözlemek gayesinde-dir.

Bunun içindirki cunta kendisini "ta-rafısız", "sınıflarüstü" göstermeye "biz

komünizme de, faşizme de, seriatçılığada karşıyız" propagandasını yapmaktadır.

ABD emperyalizminin sadık uşağı cunta, bugün komprador sınıf karakterinden ve emperyalizmin direktiflerinin harfiyen uygulayıcısı olarak emekçileri geçmiş dönemde daha acımasızca sömürmekte, devlet terörünü yaygın şekilde yoğunlaştırmakta, geniş halk kitleleri üzerinde baskı ve zulüm uygulamaktadır. Bununla birlikte onlar, "demokrasiye" geçeceğiz diye halkı uyutmaya ve kandırmaya, tepkileri yatıştırmaya çalışıyorlar.

Evet, "demokrasiye" geçebilirler. Ama nasıl demokrasi, ve kimler için demokrasi? İşte önemli olan budur.

Onların demokrasi dedikleri hakim sınıflar için demokrasidir. Yani hakim sınıfların birbirleriyle rahat ve daha çok sömürme ve rekabet mücadelesini sürdürüp yazıştıkları parlamenter maskeyle halkı uyutmaya çalıştıkları içindir. Onların "demokrasi" dedikleri 12 Eylül öncesi dönemlerde de görüldüğü gibi halka baskı, zorbalık ve insafsızca sömürü uygulanmış, hakim sınıflara da rahat, kolay sömürü imkânı sağlamıştır.

Ne zamanki, işçiler, köylüler, dar gelirli memurlar, esnaflar, kendi emeğiyle çalışan bütün emekçi halk bu sömürü ve zorbalığa karşı daha da aktif mücadele sürdürürdüyse o zaman "tehlikeye düşen iktidarlarını sağlamlaştırmak, içine düşükleri ekonomik krizin yükünü emekçilere yüklemek, onları "huzur" ve "sükunet" içinde sömürmek için türlü çarelere hile ve iki yüzlülükleriyle maske olarak kullandıkları parlamento'yu da bir kenara atıp piyasaya çıkıyorlar. Öyle ki, var olan kısmı demokratik hakları dahi halka çok bulup zorla geri alarak başa geçen 12 Eylül askeri faşist cuntanın yaptığı gibi...

Faşist cunta, geçmişte hakim sınıflar için demokrasi olan parlamento maskeli faşist diktatörlük şartlarında-başta işçi sınıfımız olmak üzere diğer emekçilerin kam-canı pahasına verdikleri mücadeleyle elde ettikleri kısmi demokratik kazanımları gasp edip, tamamen yok etmeyi Anayasa ile teminat altına almayı temel görev kabul etmiştir.

Hazırlanmakta olan Anayasa üzerine açıklamalar yapan cuntanın görüşlerinin ve amaçlarının da ne olduğu açıktır. Bu sadece bugün açığa çıkmış değil, cuntanın 12 Eylül darbesi açıklamalarında da görüşleri açıktı.

Hazırlanmakta olan Anayasa da bugün gasp ettikleri hakları yasal hale getiriyorlar. Yani bugünkü cuntanın üniforması sivil rejimi olacak olan yönetime yasal dayanak oluşturmaktadır.

Faşist generalier, cuntanın hazırlayacağı Anayasayı zorla halka kabul ettürüp halk bu anayasayı "onayladı" diyecekler. Bu anayasanın onaylanmaması balinden askeri yönetimin devam edeceği tehditleri şimdiden savunulmaktadır.

Halkımız açısından değişen birşey olmayacaktır. Bugünkü rejimin sivil halini onaylamak anlamına gelecektir. Bunun için bu anayasa onaylamasına katılıp, kendi eliyle bu sivil faşist diktatörlüğü onaylamak gerekir. Anayasayı halka açık tartışmak bir yana, hakim sınıfların bazı kesimlerine dahi tartışma sınırlanmaktadır. Eğer gerçekten halkın onayını almak istiyorlarsa, bu sahtekârlık, bu aldatmaca değilse, açıktan halk içinde serbestce propaganda ve tartışma sağlasınlar. Böyle birşey, cuntadan beklenmeyeceği açıktır. Onlar, devrimci fikirlerden, halk içinde serbestce tartışmaktan öciden korkar gibi korkuyorlar. Çünkü bu köhne çürümüş ve asalak düzeni ayakta zorla tutuyorlar. Yeniyi temsil eden, geleceği temsil eden düşüncelere zincir vurup, bir an daha saltanatlarını devam ettirmeye çalışıyorlar.

Anayasayı halk içinde tartışmaya açmayı bir yana bırakalım, en ufak bir kıpırdanışı ve ilerici düşüncüyü taşıyan yurtsever, devrimci, demokrat ve komünistleri zindanlara atmakta, işkenceyle sakat bırakmakta ve idam etmektedir. Açıkta idamların halkta tepki yaratacağından, işkencede öldürmekte veya yakaladığı anda kurşuna dizdirmektedir. Öldüremediklerini de zindanlarda sürekli işkence, hıcre cezası ve dayakla yıldırmaya, onları devrimci düşüncelerinden zorla vaz geçirmeye çalışmaktadır.

İhanet içinde olan bazı unsurları da basında ve TRT de pişmanlıklarını gösterip, direnen ve mücadeleden taviz vermeyen devrimcileri, komünistleri yıldıracağına zannederek acizliğini sergilemektedir. Aylarca ailelerle görüşmelerin yasaklandığı İstanbul'daki Metris Cezaevinde bütün iğrençlikleriyle, barbarlık ve sadistliğiyle devam eden işkenceye rağmen, cuntanın kalkıp "işkence yoktur" demesinin nasıl ikiyüzlülük ve korkaklıklarını açığa vurdukları görülmektedir. Bir yandan süresiz gözaltıyı yasallaştırıp istendiği anda cezaevinden devrimcileri sorguya götürürken, diğer yandan 90 günlük gözaltıyı 45 güne indiren yasayı çıkarımsayılı kamuoyunda teşhir "olmama" sahtekârlığını gösteriyorlar.

Cezaevinde işkencede öldürülen, sakat bırakılan, bombalama, silahla tarayıp öldürme olayları orta çağda kölelik dönemindeki esir ve kölelere dahi uygulanıyayan yöntemler dahi uygulanmaktadır.

Savunulması ve esir alınması insanları kalılaşca katleden cunta, acizliğini, tüm kokuşmuşluğunu gösteriyor.

İŞKENCECI CUNTA EFENDİSİ ABD EMPERVALİZMİNİN DESTEĞİ VE DİREKTİFİYLE KASTI İŞÇİ SİNİ-FİMİZ OLMAK ÜZERE BÜTÜN EM- MEKÇİ HALKI ACIMASIZCA SOY- MAYA DEVAM EDİYOR.

İMF'nin buyruğuyla uygulanmakta olan 24 Ocak "istikrar" programıyla ekonomiyi kurtarma seferberliği her gün çaktırmadan yapılan zamlarla, ağır vergilerle halkı işsizliğe ve sefalete sürüklemektedir.

Cunta geçmipte işçi sınıfının, dev. toplu sözleşme, sendikal haklarını ideolojik amaçla kullandığı gerekçesini öne sürerek keyfi bir şekilde bu hakları ortadan kaldırmıştır. Her gün artan hayat pahalılığıyla patronların insafsız sömürüsüyle sefaletle sürüklenen işçi sınıfının mücadelesine hayasızca saldırmaktadır. Onların siyasetle uğraşmalarını yasaklayıp uysal köle durumuna getirme gayreti içindedir.

İşveren temsilcilerinden oluşturulan YHK'nun toplu sözleşmelerini tek yanlı ve geçmişe oranla artan hayat pahalılığı karşısında çok geri ücretle sonuçlandırmakta, ya da keyfi bir şekilde uygulamaları işçi sınıfının faşist cuntaya karşı kinlerini daha da artırmıştır. Üstelik toplu sözleşme süresi uzun süre önce dolduğu halde hala sonuçlandırılmamış ve uzun bir zaman sonra sonuçlandırıldığına ise aradaki farkı vermemektedirler. Onların bu tutumu ne kadar işçi düşmanı olduğunu göstermeye yeterlidir.

Cunta, fabrikalarda jandarma baskısı MIT ve muhbir şebekeleri ve patron baskılarıyla işçileri uysal kölelere haline getirmeye çalışıyorlar. İşçilerin en ufak bir ses çıkarmalarını engellemek için tazminatlı işten çıkarma ve daha da ötesi alınabilecekleriyle tehdit etmektedirler.

Görülmemiş bir zulüm ve sömürü çarkları arasında ezilen işçi sınıfı, görünüşteki sessizliğe rağmen içten içe kinlenmekte ve homurtular göstermektedir. Bugün görünüşteki bu sessizliğe "anarşiyi öledik", "sükuneti sağladık" diyen cunta feci şekilde yanıltmaktadır.

Ekonomik krizin yüzünü tüm emekçi yığınların sırtına yükleyerek, bu sınıfların örgütlerini dağıtmak ve etkisizleştirmek ve mücadeleyle kazanılan demokratik hakları ortadan kaldırmak, devletin faşist otoritesini sağlamlaştırmak amacıyla yapılan 12 Eylül cuntası, halk düşmanı ikiyüzlü politikası gereği köylüleri kandırmak için de "toprak reformu" sahtekârlığını ortaya atmıştır. Bu aldatmaca yeni değildir. Hakim sınıflar yıllardır köylülerin toprak talebini saptırmak ve onları uyutup geçici destek sağlamak için bu yola baş vuruyorlar

Geri bir tanrı ülkesi durumundan dolayı, genellikle de toprakların azınlık zümrenin elinde olması, kırsal alanda toprak devrimi temelinde işçi sınıfının temel müttefiki olan köylülerin mücadelesinin geliştirilmesi tehlikesine hakim sınıflar tarafından sık sık "köylülere toprak dağıtacağız" şeklinde aldatmacalar öne sürülmektedir.

Yakın tarihimizde aynı aldatmacaya Ecevit hükümeti de baş vurdu. Geçici olarak alınan desteğe rağmen fiyaskoyla sonuçlandı. Çünkü topraksız köylülere, toprak dağıtmak bir yana esas olarak toprak ağalarının verimsiz, dağlık, kıraç toprağının karşılığı ödenerek değerlendirilmesidir. Devlete borçlandırılarak köylülere verilen bu toprakların gerek verimsizliğinden, gerekse köylünün elinde üretim aletlerinin olmamasından dolayı borcunu ödemek bir yana, geçimini dahi temin etmeleri olanaksızdır. Cuntanın toprak reformu toprak ağalarının yararına.

Komprador burjuva ve toprak ağalarının iktidarı köylülerin toprak sorununu çözemeyiz.

Emperyalizme göbekten bağımlı, bu uşakların faşist diktatörlüğü işçi sınıfının önderliğinde, işçi-köylü temel ittifakının ve diğer halk sınıf ve tabakalarının Birleşik Cephesiyle, Demokratik Halk Devrimiyle yıkılmadan köylülerin toprak

sorunlarının çözülmesi mümkün değildir.

Ağa zulmü ve komando baskısı altında inim inim inleyen topraksız ve az topraklı köylülerin azgın düşmanı cunta, eskisi, çürümüşü, yıkılıp gitmeye mahkum olanı temsil etmektedir.

KOMPRADOR SANAYİCİLER, BANKER, SPEKÜLATORLER, TEPECİLER CUNTANIN HALK DÜŞMANI YÖNÜNE BÜYÜK BİR İSTAHLA SAHİPLİYORLAR.

Hakim sınıflar, kendi aralarındaki dalaşma ve rekabete rağmen halka yönelik başta işçi sınıfı ve emekçi halka uygulanan azgınca sömürü ve saldırı cephesinde genel olarak birleşiyorlar.

Anayasa da işçi sınıfının grev hakkının yanında "lokavt hakkının da" yer almasını savunarak, işçilerin özellikle siyasetten uzak tutulması gerektiği üzerinde ıztizlikle durmaktadırlar.

Onlara göre siyasetle uğraşmak, patronların, ağaların işidir. Sendikaların "ideolojiden, siyasetten" uzak kalmalarını istiyorlar.

Bütün gayeleri işçi sınıfının dünya görüşü olan ML düşüncesinin yayılmasını engellemektir.

İşverenler sendikası; bütün baskılar, zulüm ve açlığı mahkum etmenin yanında üstelik işçi sınıfını büyük bir sahtekârlık ve çüretkârlıkla "MUTLU AZINLIK" olarak kamuoyuna ilan ettiler.

Onlara göre bugün toplumumuzda çalışan işçiler, çalışmayan açık ve gizli işsizlik ordusunun varlığından hareketle "MUTLU AZINLIK" durumundadırlar.

Ne kadar aç gözlü sömürücü, aç gözlü barbar olduklarını söyledikleri yalan ve çarpıtmalarla açıkça görülmektedir. Kendilerinin dahi inanarak söylemedikleri ama emperyalizme uşaklık ruhunun iligine kadar işleyip içindeki "kurtları" faşist cuntanın kendileri için sağladığı "huzur" ve "emniyet" ortamında "cesaretle" ortaya döktüler.

KİMDİR "MUTLU AZINLIK" OLAN?

Yoksulluk ve sefalet içine itilip, ayda bir kilo etin bile evine girmediği, ölmek için zorunlu olarak angarya koşullarıyla işgücünü satan, karşılığında ise sadece kuru ekmele beslenmeye yeten ücretle çalışan işçilerini mutlu azınlıktır? Yoksa çalışmadan işçilerin kanını, iligini emperyalist efendilerle birlikte yiyen bu ülkelerin yer altı yer üstü zenginlik kaynaklarını emperyalizme peşkeş çeken bir avuç şiş göbekli ensei kalın komprador patronlarını "MUTLU AZINLIK" ur?

Sabahın şafak vaktinden itibaren ağanın zulmü altında karısıyla, kızıyla, çocuğuyla, çocuğuyla kızgın güneşin altında çorak topraklarda gün batışına kadar çapa yapıp, karşılığında sırf yaşayabilmek için aldığı yevmiye yetmiyormuş gibi, üstelik de angarya usulü çalışmanın yanında onu kırıcı, küfür, tehdit ve sarkıntılıklarına maruz kaldıkları ağa uşağı, posta başı elçilerin himayesinde çalışan köylüler, mevsimlik işçiler veya yan-proleterleri "MUTLU AZINLIK" TIR?

Yoksa yazın serin bölgelerinde Amerikan sigarası tütüren, yazlık yayla ve turistik motellerde, Avrupa seyahatlerinde keyif çatan komprador ve ağalarını "MUTLU AZINLIK" TIR?

Köyden topraksızlıktan veya sahip olduğu toprakların verimsizliğinden ağa himayesinde ortaklık yapan ve-

ya yevmiye ile en zor şartlarda düşük ücretle çalışıp hastalandığında ilaç ve doktor parası bulamayan, çocuk, çocuğu kit kanaat geçindiği nafaka tükenince şehrin yolunu tutup gurbetçi olan, şehirde iş bulamayınca yatacak yer dahi bulamayıp park köşelerinde uyuklayan, üstelik işsiz olduğu için kodese atılıp anarşist veya terörist olduğu iddiasıyla günlerce aç, susuz bekletilip işkence, dayak yiyip çaresizlik içinde tekrar memleketi dönmeye arzusunu taşımasına rağmen "kapı komşunun ve çocuk çocuğun yüzüne nasıl çıkarım" endişesiyle şehirde sürünen sözümona da "bu memleketin efendisi olan köylü"ler mi "MUTLU AZINLIK" TIR?

Yoksa bu memleketin topraklarını binbir türki dalavere ve zorla gaspeden veya dededen kalma saltanatım sözümona çokca bahsettikleri sınıflar üstü devlet desteğiyle kazanan ve koruyan ağaların ve büyük aşiret reislerinin, köylülerin uyanışından, mücadelesinden korkup, silahlı çeteleri ve devleti resmi güçleriyle iç içe "anarşistlere, teröristlere yardım ediyor" gerekçesiyle yoksul köylülere keyfi bir şekilde olmadık zulüm ve işkence yapmanın yanı sıra, kadınlara, kızlara alçakca ve adice saldırılarına geçen zümrelermi MUTLU AZINLIK TIR ???

Petrol, maden ve kömür ocaklarında havasız her türlü zehirlenme ve her an yıkılıp altında kalma tehlikesiyle karşı karşıya kalan, düşük ücretle çalışan bu yetmiyormuş gibi grev hakkının yasaklanması yasal hale getirilen işçiler mi "MUTLU AZINLIK" TIR ???

Yoksa işçilerin kanı ve canıyla elde edilen imkanlara emperyalist efendilerle birlikte paylaşan en lüks ve villalarda yaşayan sülükler mi MUTLU AZINLIK TIR ???

Kırda ürünlerini ucuz taban fiyatıyla teccelik yapan devlete ve tüccarlar kapı-tırma zorunda olan orta halli köylüler, şehirde gözürü döken, emek veren karşılığında ise sürgün ve heran işten atılma korkusuyla karşı karşıya kalan dar gelirli memurlar, büyük bankerler ve sanayicilere yutulma korkusu içinde olan, heran iflas etmekle karşı karşıya kalan ve böylece ekonomik krizin yükünü tadan zar zor geçinebilen MUTLU AZINLIK TIR.

Yoksa bu devlete sahip olupta çalışmadan bolca sömüren asalak, bir avuç emperyalistlerin uşakları komprador burjuva ile toprak ağaları, teteci-tüccarlar ve spekülatörler mi MUTLU AZINLIK TIR?

Evet görüldüğü gibi öteden beri halkımızın kaunu, iligini sülük gibi emen bu toplumda bir avuç azınlık olan ülkemizin nimetlerini emperyalistlere peşkeş çeken uşaklardır. Bu azınlığın yararına halk üzerinde çok yönlü baskı faaliyetini yürütende Faşist Askeri Cuntadır.

Cunta genel olarak komprador patron-ağa devletini ayakta tutmak özel olarak Amerikancı merkezci kanadına daha fazla sömürü, kâr mutluluğunu sürdürme gayesindedir.

Cuntanın işçilerin bilinçli kesimlerine yurtseverleri, devrimcileri, komünistleri zindanlara doldurarak yaptığı işkence ve katliamlarla sürdürdüğü idare BİR AVUÇ AZINLIK YARARINADIR.

hç

CUNTA KEMALIST DİKTATÖRLÜĞÜN İRKCİ SOVEN VE MİLLİ ZULUM POLİTASINI AMANSIZCA SÜRÜDÜRMÜKTÜR.

Cunta izinden yürüdüğü Kemalist dik-

tatörlüğü yaptığı gibi Kürt ulusuna ve diğer milli azınlıklara yaptığı gibi milli zulüm ve asimilasyon politikasını görülmemiş boyutlara ulaştırdı.

"Terörist avı" ve silah toplama bane-siyle özellikle Kürdistan da komando ve helikopter eşliğindeki sürdürdüğü operasyonlar hala devam etmektedir. Bir çok köylüyü sorgusuz sualsiz kurşuna dizmişlerdir. Amerika'nın Vietnam'da uyguladığı bir çok kontgerilla taktiklerine uygun olarak yetiştirilmiş komando birlikleriyle köylülerin mallarını yağmalamakta, ekinlerini yıkıp harap etmektedirler. Faşist subaylar kadınların, kızların ırzlarına geçmektedirler. Dağlarda, yollarda rastgelen köylüleri çobanları sorguya çekip devrimcileri sormakta yerlerini öğrenmek istemektedirler. Eğer olumsuz cevap alırlarsa dayak atıp, süründürüp beraber dolaştırıp işkence yapmaktadırlar.

Tunceli'nin Ovacık ilçesinde Behzat Fırık'ı kurşun sıkarak yakmışlardır. Her gün baskı, zulüm, zorbalık, küfür ve dayak korkusuyla yaşayan Kürt Köylülerinin cuntaya kin ve nefretleri hat safhaya ulaşmıştır.

Köy meydanlarında silah getirmeleri için yaşlı, genç, kız, kadın demeden günlerce aç susuz bekletilmekte, yat kalk tabirleri yapılmaktadır.

Faşist cunta bir yandan TV'de "Türkiyede yaşayan herkes Türk vatandaşdır." derken diğer yandan Türk olmayan milliyetlere görülmemiş iğrençlikte milli zulüm uygulamaktadır.

Batı Trakya'daki Türk köylülerinin topraklarını komulaştıran Papandreu'ya "arkçı şöven diye karşı çıkarken diğer yandan sözde kendi vatandaşı olarak gördüğü milli azınlıkların mallarına el koymak için yasa tasarısı hazırlandı. Buna gerekçe ise Papandreu'nun tutumu olarak gösteriliyor.

İşçiler-Köylüler.
Dar gelirli memur, esnaf ve aydınlar.
Milli zulüm altında inleyen Kürt Uluğu ve diğer milli azınlıklara mensup olanlar, Yoldaşlar.

Faşist cuntanın bu iki yüzü demagoji, sahtekarca tutumu yeni değildir. O mirasını devraldıkları Kemalistlerin faşist politikalarının bugünkü koşullarda sürdürülmesidir. Bütün bu baskılara karşı elbette sessiz kalmıyacaktır. Başta işçi

sınıfı olmak üzere yoksul köylüler ve diğer tüm emekçiler, cuntaya karşı besledikleri bu kin ve nefreti Özgürlük, Bağımsızlık ve Halk Demokrasisi mücadelesinin ateşiyle tutuşturacaklarına inanıyoruz tamdır. Cuntanın baskılarına, zorbalıklarına karşı mücadele bayrağını yükselten, önümüzde zor, çetin ve aydınlık günlerin kaçınılmaz dönemeci olan, bugün gücü oranında Bağımsızlık ve Halk Demokrasisi mücadelesine atılan Partimiz TKP/ML'e sahip çıkalım. O'nu ve devrimci zafere götüren M-L çizgisini kendimize rehber alalım.

Faşist cuntadan "parlamento" maskeli sivil faşist diktatörlüğe geçmek kurtuluş değildir. Halkımız açısından birşey farketmeyecektir. Bunun için cunta gelececek, seçim olacak "demokrasi gelecek" umudunu taşıyamayız. İster parlamento maskeli faşist diktatörlük olsun, ister askeri faşist diktatörlük olsun emekçi halk açısından birşey değişmez. Devrim mücadelesini, cuntanın yıkılması, yerini sivil rejimin alması doğrultusunda reformist bir temelde tartışilemez.

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

YAZI KURULUNA

Hey hey be hey! Bizler Türkiye'nin yığıt işçi sınıfıyız.

Hey hey be hey! Bizler 15-16 Haziran'larda ağa-patronları tir tir türetenleriz.

Hey hey be hey! Bizler AŞ. işçileriyiz

İstediginiz kadar fabrikaların içine asker yerleştirerek bizi dipçik zoruyla çalıştırın. İstediginiz kadar askeri kışılara kadar götürüp küfür edin, dayak atın, tehdit edin. Yani aklınıza gelen her türlü baskı ve zorbalık metotlarını uygulayın. Eğer bizlerin şah damarına basarsanız çokun seller gibi coşup bütün engelleri önünüzde katarak yerle bir ederiz. 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişini, 1 Mayıs'ları yaratan, Tarih'leri yaratan bizleriz. Bu yüzden bizleri iyi ama çok iyi tanırınız.

Evet omuzu kalabalık generaller çetesi ve onun sadık uşakları, subayları, itleri, MIT'leri, polisleri; Sizlerin yajü ABD emperyalizminin isteği ve desteğiyle yapmış olduğunuz faşist darbeyle ekonomik, demokratik haklarımızı elimizden alırken sesimizi çıkarmadığımızı bakmayın. Bizler yeri ve zamanı gelince Volkanların gürlemesi gibi ayağa kalkarız.

Faşist N. Varlık'ın Başkanlığında kurulan YHK'nun ayarlamış olduğu ücret politikası bizleri açlığa mahkum etmiştir; Bizlerin bu gün almış olduğumuz ücretler Bundan 20 sene önceki ücretlerdir. Ve öyle bir toplu sözleşme hazırlanıyor ki! Hiç kimsenin haberi yok. Han %10 artı 3000 TL'ye zam yapılmıştır. Denerek asılıyor. Bunun dışında hiç bir açıklama yok bunun yanında sıkı yönetim komutanlığının bildirimleri boy boy asılmakta ve yayınlanmaktadır.

12 Eylül faşist darbesinden sonra yapılan durum değerlendirmesinde, bu günün somut şartlarında ekonomik, demokratik haklarımızı tekrar elde etmek

ve işçi sınıfının örgütsüz durumdan kurtarmak için kurulan İDS çatısı altında örgütlenmiş durumdayız. Bu, fabrika içinde T. Metal İş'in örgütlenme çabalarını hoşça çıkarma mücadelemizi daha önce bu gazetede açıklamıştık. Şimdi uygulanan ücret politikasını protesto etmek için yaptığımız yemek boykotlarını anlatacağız.

Evet, dediğimiz gibi ilan tahtasına hiç bir açıklaması olmayan toplu sözleşmeyi astılar, yanlış anladığımız, ücretlerimize %10 artı 3000 TL zam Bunun yanında sosyal haklarımıza yapılan zamların ise ne olduğu bilinmiyor. Yapılan bu zamlar eğer deyim yerindeyse "Dilenciye verilen sadaka" gibi olmuştur. Zaten elimize verilen ücret ne ki? Bu verilen zamlar bizi rahata kavuştursun. Aksine ağzımızdaki bir lokma ekmeğinde yarısını almıştır. Bu zamları protesto etmek için bir günlük yemek boykotuyla harekete geçildi.

Ocak ayının ilk haftasında bir günlük yemek boykotu yapacağımız gündüz vardiyasına tümünden haber verildi. Ve hiç bir işçi yemeğe gitmedi, tş veren hemen sıkı yönetime haber vererek askeri fabrikaya yığıldı. Akşam vardiyası geldiğinde onlardan Yemek yiyecekmişiniz yemeyecekmisiniz" diye imza aldılar. zaten karara göre yalnız gündüz vardiyası boykot yapacağından akşam vardiyası yemeğe gitti.

Asker fabrikadan üç gün ayrıldı. Hem içerden hem dışardan fabrikayı sarmışlardı. Kudurmuş gibi saldıran sıkı yönetim subayı yemekleri askere dağıttı. Ayrıca işçileri toplayarak "hiç bir fabrika ücretlerine ses çıkarmıyor siz niye çıkarıyorsunuz?" diye bağırıyordu. Ertesi gün gündüz vardiyasından 60 kadar arkadaşları askeri kışlaya götürdüler. Burada bir sürü küfür dayak ile "bu işi

kim yönetiyor onu söyleyin" diye sorguya çekiyorlardı. Fakat bizler onların sandığı kadar uysal işçiler olmadığımızdan hiç bir sır çıkmadı. Burada yapılan bir konuşmada "sizler niye T.Metal İş'e üye olmuyorsunuz, niçin böyle yapıyorsunuz vs. diye ajite çekiyorlardı. Fakat bizler öyle kenetlenmişdik ki bizden sır alamayınca serbest bırakmak zorunda kaldılar.

Bu it sürüleri öyle öfkelenmişlerdiki "daha önce burda böyle hareketler oluyordu. Niye bize haber vermedin". diye fabrika müdürünü üç gün göz altında tuttular. İşin iğinc tarafı bizim boykot yaptığımız gün başka fabrikalarda da gerek yemek boykotu, gerekse servis arabalarına binmeme boykotu yapılmış olmasındır.

Özellikle 12 Eylül'ün somut şartlarında sendikalar konusunda somut bir alternatif olan İlegal Demokratik Sendika Politikası bu gibi tecrübelerle daha da gelişerek güçlenecek ve çelikleşerek ilerleyecektir. Hiç bir güç bizim haklı mücadelemizi engelleyemeyecektir.

— KAHROLSUN FAŞİST CUNTA!

— KAHROLSUN YÜKSEK HAKEMLER KURULU!

— YAŞASIN İLLEGAL DEMOKRATİK SENDİKA MÜCADELEMİZ!

— BİRLİK, MÜCADELE, ZAFER
İLERİ

CİLEKEŞ TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI FAŞİST CUNTANIN HER TÜRLÜ BASKI, ZULÜM VE İŞTEN ATMALARINA KARŞI MÜCADELESİNİ YÜKSELTİYOR

12 Eylül, askeri faşist darbesiyle işçi sınıfının yıllardan beri kanı, canı, pahasına ekonomik, demokratik hakları bir çırpıda rafa kaldırıldı, budandı...

Yine bir fabrikada, devlet dairelerinde birçok işçi arkadaşımız işten atıldı. Atılan bu işçi arkadaşlarımız açlık ve sefaletle yüz yüzedirler.

Faşist cunta defalarca sahtekarca TRT basını aracılığıyla işten atılmaları dondurduk diyorsa da hayatın kendi pratiği her gün, her saat bu sahtekarca yapılan demagojileri yalanlamaktadır. Birkaç bariz örnek verirse;

İŞTEN ATILAN FABRİKA VE KURUMLAR:
OYAK-RENO: atılan işçi sayısı 600
PROFİLO: " " " 600 "
OTOSAN: " " " 60 "
ALEMDAR PERSONAL: " " " 360 "

Bu verdiğimiz örnekler bölgemizde bizim ve tüm kamuoyunun görüp duyabildiği gelişmelerdir. Bizim görmediğimiz veya duymadığımız işyeri ve diğer şehirleri hesaba katarsak cuntanın söyledikleri ne kadar adi ve sahtekarca söylenmiş sözler olduğu ortadadır.

Bizler EB fabrikasının işçileri olarak faşist cuntanın bu azılı işçi düşmanı uygulamalarına karşı birleşmek, örgütlenmek gerektiği patronlara karşı çelikten bir birlik oluşturarak gasp edilen haklarımızı almak, her geçen gün dayandırmaz bir hal alan hayat şartlarına bir nebze de olsa ayak uydurmak için kendi fabrikamızda çeşitli mücadele biçimlerini geliştirdik.

Bilindiği gibi 12 Eylül darbesinin en önemli hedeflerinden biri de ekonomik, demokratik mücadele aracımız olan Sendika ve Toplu 'sözleşme düzeni' idi....

Nitekim faşist cunta bu alanda epeyce başarılı oldu Bunkdaki amaç işi sınıfının birlik ve beraberliğini bozmak, bizleri kör, dilsiz ve sağır yapmak amacını güdüyorlar. Yani bizleri birbirimize düşürmek, aramızdaki dayanışmayı zayıflatmak.

Gelinen aşamaya baktığımız zaman işçi sınıfı ve emekçi halkımızın örgütsüz ve öndersizliğinden yararlanan cunta bir dizi işçi düşmanı kanun çıkardı. Ve hepsini hemen hemen yürürlüğe koydu.

Biz EB işçileri bu örgütsüzlüğü, dağınlığı ve düşmanın işçiler ve emekçiler üzerindeki etkisini kırmak için; fabrikamızda ilk adım olarak (İKD) İşsizliğe Karşı Dayanışma çalışmalarını yürüttük. Bu çalışmalarımızda düzenli ajitasyon, propaganda ile cuntanın işçilere emekçilere yaptığı zam, zulüm, işkence özellikle işçi sınıfına yapılan azgın saldırıları teşhir ettik, örgütsüzlüğe ve dağınlığa alternatif olarak yukarıda belirttiğimiz (İDS) illegal Demokratik Sendika örgütlenmesi fikrini işçiler arasında tartışmaya açtık. Bu, Bu örgütlenmenin ön çalışması olarak yukarıda belirttiğimiz (İKD) komitesini oluşturduk. Bu komitenin vasıtasıyla Ajitasyon? propaganda çalışmaları sonucu fabrikamızdaki işçi arkadaşlarda bir kıpırdatma ve canlanma görüldü.

Mesela daha evvel "bu koşullarda bir şey yapılmaz" diyen arkadaşlar "işvere-

lim" şeklinde söylemeye başladılar. Nitekim kendi aramızda konuştuk, tartıştık, şu anda aldığımız maaşın günün koşullarının çok çok altında olduğu, sadece cunta döneminde 12 defa zam yapıldığını ama bunun yanında maaşlarımızda bir artışın olmadığını, buna karşılık pahalılık zam ve erzak istemeyi karara bağladık.

Bunun üzerine bütün bölümlerden birer temsilci seçtik. Seçtiğimiz temsilciler işverene çıkıp taleplerimizi işçilere anlattılar. İşveren ilk etapta bunu kabul etmedi. Ancak birkaç kez gidip gelmeyi tekrarladık. Sonunda 5000 TL. ve bir miktar da erzak aldık. Ancak bu bir sefere mahsus. İşveren bizim bu isteklerimizi yerine getirmekle bizi susturacağını sanıyordu. Ancak evdeki hesap pazara uymadı. Çünkü on senelik bir işçi 10 bin TL. maaş almaktadır. Mümkün mü susmak? Sendikamız kapatıldı, tazminatlı olarak arkadaşlarımız işten atıldı, toplu iş yasasındaki lehimize olan bazı maddeler rafa kaldırıldı. Hal böyleyken sessiz kalıp işleri oluruna bırakmak mümkün mü? Bizler düşündük, taşındık içinde bulunduğumuz durum değerlendirdik, cuntaya karşı susmak, cuntanın ideolojik etkisinin yayılması demek olduğunu ve bizlerin giderek bölünüp dağınlığa uğrayacağımızı defalarca tartıştığımız için tekrar işverene çıkmayı, bir düzenli uygulanabilir zam istemeyi kararlaştırdık.

Buna paralel olarak seçtiğimiz temsilci arkadaşlar direk işverene çıktılar. Taleplerimiz (5000 TL düzenli zam ve düzenli erzak) ancak işveren böyle bir şey beklemediği için şaşkına döndü. Nitekim taleplerimizi reddetti.

Bizler bunun üzerine küçük de olsa yemek boykotu yapmayı, giderek üretimi yavaşlatmayı kararlaştırdık. Hemen yemek boykotuna başladık. Boykotun üçüncü günü işveren durumu sıkıyönetime bildirdi. Tabii uşak çömezleri hemen geliverdiler. Nasıl da düşman olduklarını ilk bakışta ifade ediyorlardı. Patron yamağı olduğunu nasılda belli ediyorlardı.

Hemen gelen itler işçi arkadaşlarımızı ifadeye aldılar. Neticede içlerinden 13 tane arkadaşımızı gözaltına aldılar. Böylelikle de direnişi kırdıklarını ve ağızlarının salyalarını akıttılar. Ancak umutları ters döndü. Direniş devam ediyor. Direnişe bir haklı ve meşru talep daha eklenerek ARKADAŞLARIMIZ SERBEST BIRAKILSIN, BİZLERİ DE GÖTÜRÜN şeklinde diretti. Beşinci günü bazı bölümlerde üretimi yavaşlattık. İşveren yemek yemek için işçi başına bir polis düşer şekilde durumu ayarlayıp polisleri yemekhaneye soktu. Zorla yemek yememiz gerektiğini ve "yemezseniz bilmem ne olur, hepinizi götürürüz" tehditleri vb. gibi.

Ancak; iş verenin bütün baskı tehdit ve yalvarmaları para etmedi. 5. Güne kadar bekçilerde dahil hiç kimse yemek yemedi.

İşveren bütün bu saydığımız yöntemleri kullandıktan sonra bu seferde; bütün patronların en büyük taktiği olan işten bölme taktiğine baş vurdu.

Neticede gece vardiyasında etkinliği-

işçilerin sayısal olarak o gece bir araya geldiği gece iş verenle ortak, direnişli kırma hareketine gittiler. Ancak gündüz direniş tekrar devam etti. Polis devamlı iş yerinde beklemekte direnişin sürdüğünü bir türlü sindiremiyordu içine Çünkü 13 kişiyi alma her şey biter zannediyorlardı. Ancak (İKD) komitesi onların bu düşüncelerinin hayal olduğunu kanıtladı.

Bunun üzerine sıradan işçi arkadaşları tartaklamaya başladılar. Bunun yanında faşistlerin direnişi kırma çabaları devam ediyordu.

Durumu tekrar değerlendirdik bunun üzerinde tartıştık, somut duruma göre yeni bir politikanın gerekli olduğu sonucuna vardık. Direnişe son verme, uzun vadede kalıcı ve kazandı mücadele hazırlanma üzerinde anlaşıldı.

Bu süre içinde göz altına alınan arkadaşlarımızı yalnız bırakmadık. Evlerini tek tek gezdik. Kendi aramızda "Dayanışma kampanyası" açtık. Açtığımız kampanya bütün işçiler tarafından olumlu bulundu. Zaten aldığımız maaş kiraya bile yetmemesine rağmen böyle bir ortamda yemeyiz içmeyiz yine arkadaşlarımızı yardım ederiz. Bütün işçiler bunu seve seve yapacaklarını bildirdiler. Biz bunlarda yetinmedik, bu mücadelemizi çevre fabrikalara yaydık. Geniş olmasa bile yayılan kesim içerisinde sevinçle karşılandı. Güven verici, azimli geliştirici rol oynadı. Hatta bir fabrikada 93 bin TL. maddi yardım toplandı.

Bize omuz ve destek veren bu sınıf kardeşlerimizin Davranışı sevinç ve göz yaşlarına boğdu. Bizim mücadele azmimizi daha da artırdı.

DİRENİŞTEN ÇIKARDIĞIMIZ DERSLER!

** Düşman ne kadar güçlü olursa olsun; kararlılık, birlik ve beraberlik olunca yapılmayacak hiç bir şey yoktur. Tarihin her döneminde bütün kan emici sömürücü sınıflar; işçi sınıfının böyle bir kararlılığı karşısında dize gelmiştir. Bu bir gerçektir. Bu gerçeği bütün sömürücü ve kan emici sınıflar da iyi bilmektedirler.

** İyi örgütlenmişsek hem düşmanın durumunu, hem kendi durumumuzu iyi hesaplamışsak, düşünülerek hareket edersek eylem içinde değişen somut duruma göre tavır değiştirirsek eylem mutlaka başarıya ulaşılır.

** İşçi sınıfının kendi pratik deneyimi düşmanın oluşturduğu ideolojik kaos ortamını dağıttı. İşçilerin kendilerine olan güvenini artırdı. Eylem içinde dost ve düşmanın kim olduğunu açıkça ortaya koydu.

** İşçi sınıfının ve emekçi halkımızın bu mücadelelerin başarıya ulaşabilmesi için proletarya partisinin önderliğine mutlaka ihtiyaç vardır.

** Dileğimiz o durki bütün işçideşlerimiz faşist cuntanın bütün halk düşmanı uygulamalarına karşı çelikten bir birlik oluşturup gasp edilen haklarımızın geri alınması için seferber olmalıdır.